

د تحقیق په رڼا کېنې

Ketabton.com

میان وکیل شاه فقیر خېل

د تحقیق په رڼا کېښي د راغلي لیکونو
د ټولو نه غټه خوښي د محقق لیک نيسي
ده. د هغه رویه (Approach) صحیح او د
تحقیق هدف او مقصد یې مثبت دے.
وکیل شاه په تحقیق کېښي د نیمگړتیا او
د ناپوره خبرې قائل نه دے، خپله نظریه او
نکته یې په اعتماد وړاندې کوي خو د
خپلې زیر تحقیق نکتي، نظرنسي، او
مسئلي په سلسله کې د ترلاسه شوي
معلوماتو د وړاندې کوولو نه پس کم او
زیات د خپل هر تحقیقي لیک په ختمېدو
په دغې موضوع د مزید لټون، ذمه واري
د لوستونکو په غاړه کوي. د دې هر څه په
رڼا کېښي زه یې په ډاډ وټلې شم چې میان
وکیل شاه فقیر خېل د روان وخت د خپلو
همخولو په ډله کېښي د تحقیق د شعبي یو
مثبت فکره محقق او د هغه کتاب د
تحقیق په رڼا کېښي د خپل نوعیت یو
معلوماتي کتاب دے.

پروفیسر ډاکټر محمد همايون هما
هسکه مېنه، شېخ ملتون، مردان

چاپځی: دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور، تلیفون: ۲۵۶۴۵۱۳

د تحقیق په رڼا کېسې

میان وکیل شاه فقیرنچل

تروئے

دخچک مورپلارپه نوم
په کورچي نورشه
دچاپه د عاکانوچي زه د
دناپه لتون يم

مياک وکيل شاه فقيرخچک

شمبر	يک	پج
۱ -	د تحقيق په رڼا کښې - يو عمومي تاثر او نورې خبرې	۶
	ډاکټر محمد همايون هـا	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق څوک د سے	۴۶
۵ -	ابراهيم څوک د سے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کښې روچينه منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشحال خان خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ جمال خان (د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقيق کښې د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰



د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاثر او نورې خبرې

زۀ د خپلې داتې تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو هم دا خبره ښه په وثوق سره کېدې ده چې تحقیق د ادب یو کرکېڅنه شعبه او یوه ډېره گرانه لارۀ ده په دې کې کېڅنه لار د تګ د پاره ډېره لویه سینه او زړۀ چا و دودون غواړي کله ناکله یو محقق په مودو مودو دیوې نکتې په لټون وي او حقه وخت چې دیو او دود منزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې وگڼي نو یو ناسایه دهغه د مغروضې په ضد دیوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټوله نواړي او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځانۀ نه ورومې کام اخته وي په بېرته هم په هغه ځانۀ ولاړ ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې گران کار ته هم هغه بنیاد م زړۀ نیوے شي چې هرې ناشونې ته دوړاندې نه په ذهنی توگه تیاروي د تحقیق دلارې خندا نوته زړۀ نه با ټیلي، د موصلي خاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیاره گت ته ښه په روڼی تشدې وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا حقیقت په گوته کړه دسې چې د تحقیق د کار د گران والي سره

۱. بیخي یو تکنیکی عمل هم دے د تحقیق کارهله کتور ثابتیدے
شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رنیا کبني سرته
ورسول شي ځکه چي د تحقیق ادا نه په کوتلي دلیونو ،
قلبي مسودو ، دستاویزاتو او په زرو چاپي موادو ولاړه
وي دیو محقق د چلې مطالعې په رنیا کبني د زرو نظریو
رد مقصدوي هغه نوې نظریې وړاندې کول غواړي او
ددې لارې د نوو لاروو دپاره د غور و فکر نوې نوې سنکې
را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پخړي هم قطعې
او حتمې نه شي کتلی کېدے د تحقیق سره هېشه نوې مسنې
را پیدا کېږي او د زرو مسؤل حل را اوجي د حل تحقیقي کار د مافی
په خواله د مستقبل د محققینو دپاره دیوې رابطي کار وړکوي
دوره اهم تکنیکی کار که پخړي د تحقیقي رسمیاتو دپور کولو
نه بغير وکړے شي نو دا رنگ نور و محققینو ته ددغي تحقیق
د استناد دپاره اساسي ماخذ ونو ته په رسېدو کې گرانې
پېښېږي او یا ورته بیخي اوله رسي او په نتیجه کې دغه
تحقیقي کاوش یو بي اعتباره دستاویز وگرځي -

زمونږ د پښتو په ادب کې د تحقیق د لارې سواره
دېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کې څه کار کړے و
نو دهغې دېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون لخواړي
زمونږ تحقیق کارانو د سرکاری ادارو د پښتني او د لاس امداد
نه بغير په یو اچي سر او ښه په نېک نیتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ښمېره وړک قلعي ښخې
 ې مدون کړې او د پښتو ادبي تاريخ گڼ تياره گڼونه ې رڼا
 کړي دي نو کم اوزيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د تيا کلي شوي اصول او درسميا توپه کنډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحې د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زمونږ د پاره پرې کږه تړل
 لوكو قي گرانه پرېوزي -

زمونږ په تحقيقي ادب کېنې د داسې غېږ معياري تحقيق گڼ
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاې د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کېنې ځنې تود وړاندې نه د يوې
 تيا کلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه ښه په منمو
 بندې ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کېنې دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کېنل کېنې ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيرې نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 څخه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چېرې د تحقيقي سفر
 په دوران کېنې په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زور بھارت د پاره د نوې رډې بنياد گومي نو د څه مصالحت
 کوشن له څخه دهغې نه ډډه د بنيادي اصولونه خلاف خبر ده -
 په تحقيق کېنې دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې
شي او زمونږ د رانه تحقیقي او شونته د تحقیق د دغې بشپړې
اصول په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زمونږ
د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري ثابت شي -
زمونږ د پښتو د تحقیقي ادب یوه لویه برخه په روايتونو
اړانه ده - په تحقیق کې د روايتونو، اهمیت په چل ځان
ځکه چې په اسلامي طريقه تحقیق کې د روايت د منلو د پاره
کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک شور وږنا
دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقیق په نېټو د شک و شپې
صحت گنجائش نه پاتې کېږي د حدیثونو په سنجولو او ودرولو
کې د علم حدیث ماهرانو د روايت هم دغه پاڅنه اصول د
نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند اهادیثو یو لویه
برخه یې راغوره کوي ده چې د اسلامي فقه د پاره د بشپړ کار
وړوي نو که چرې په ادبي تحقیق کې د روايت
د سنجولو هم دغه بنیاد او کړنلوري شي نو د تحقیق پرې معیاري
کېږي هم او مستند کېدو پرې هم شي نو زمونږ په تحقیقي
ادب کې پکار راوستی روايتونه ته سند لري او نه تسلسل
او دغې رویتي زمونږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري
کوي ده - د زړو دیوانونو ترتیب و تدوین او بیا په هغې
یکلي شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقیق د
اصول په معیار د دغې اثار سنجول د وخت یو اهم مسوئله ده -

پښتو د تحقيقي ادب د دغې ښکېرې او ناپوره کارونو د سرته رسولو، زموږ تحقيقي کارونه، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د ښخولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے او د دغې اهم کار د پاره، د داسې زموږ ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونې جذبېه تحقيق د خپل ژوند مشن او گرځوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار، دنيا ته په داسې ډول وړاندي کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنسټ د هر څه او هر چاته قبول وي او د هغې په نتيجه خپل پر دو هيجاته د شک و شبهي کنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال مياں وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زموږ ځنې يو کېدے شي - لکه چې ما په ابتدا کې ويلي دي چې تحقيق د پاره، د زړه زور، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمه دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (دنده لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانائي د تحقيق غوندې زړه سترې کار ته په کومه لېونې جذبېه وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او کړي او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونو د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شته من کړي د هغه يو غټه نوي دا هم د دغې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان چې په يو وخت د ادب په

شيار لسو پېرو پېښې ته د دې ايني او په يوه خله د تحقيقات،
 تنقيد شاعري افسانې او ډرامې په توري کښې يو کي ته
 وحي بېکه د خپل طبعي رجحان له مخه صرف د تحقيقات ميدان
 نغوښ کړې دے او د خپل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښې ې خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښې د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان پرې د ژوند زمانه ې ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پنځه نهار
 کړې ده مدون کړو او د تحقيقات په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي متدې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقد
 که يو پيله د ميان محمد الله د ژوند او کار په حقله بنيادي معلوما
 تراهم کوي نو ورسره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې دوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښې د علم و فن حدونه ، دانساني فکر
 امکانې بورجونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښې د هر علم
 او فن ډمه کښې شعبي او د هغې دومره ې شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن دره پورې کار
 ممکن شوي نده . د علم و فن د دغې خود ورو دا نوله مخه ،
 تخميس دن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت دے پوهه خلق
 يورون علم ، يا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وتوپه ښه
 دکارد پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښې ټول عمر

چڙي هلي ٺٺي جاري سايي ميان وڪيل شاه فقير چيل د وخت په دڙي
ضرورت ډېر بڼه پوهه دے نو څنگه هغه د تحقيق و تدقيق په
عمومي شعبه کښي د ځان ډياره د ختيکو په قامولي کښي د خپل
جدا مجد ميان چيل بېگ (۱۹۲۳-۱۹۱۱۶) او دهغه کورنۍ پښتو په
فقير نېل ميان کانو ياد پښتو د تاريخي او ادبي کارنامو په حقله د
پلټنې او برسيرې خصوصي، ډيپي څانگه (SUB-BRANCH)
نوبته کړې ده - د ميان محمد الله فقير چيل د ديوان، تدوين او په هغې
مقدمه، د وڪيل شاه د دغې رنگ د تحقيقي کاوش وړومبۍ نمونه ده
او اوس د دے د تحقيق په رڼا کښي دهغه يوداسې هغه ده چي دهغې
په لسو ليکونو کښي شپږ: مفهومونه د سعيد ختيک يو شعر، سديتو
څوک دے، ابراهيم څوک دے، فقير چيل بېگ د شاعر په چټ،
نور شحال خان ختيک او حکمت او په پښتو کښي په پښتو نيلو مېلي لغت هم
دهغه د خورنې د تحقيق د دغه ډيپي څانگې سره تعلق لري - ميان
وڪيل شاه په دې حقله زه ډېر خوش بخته گڼم چي هغه د تحقيق
د طبعي رحمان سره ډيښتو ديوي درې علمي کورنۍ سره تړون لري
او بيا هغه خپل ملاچستونه ديونسي تڼا خرد احساس لاندې
او د قام ولي په يوه لېونۍ جذبه د خپل قام د پيا وړو شراون
د تعارف او دهغوي د علمي او ادبي کارنامو لټون ته وقف
کړي دي -
پکار داده چي د وڪيل شاه د نذر لاندې تحقيقي هغه ډېره
ډياندې د نوښتونکو مخي ته راغلي وے، ځکه چي هغه د دې کتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو کال آکاهو راکړي
 وه خو زه په دې دوران کې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
 منصوبې په تکميل کې بوخت ووم او په منځ منځ کې د يک لوست
 څخه نور هنکاي کارونه هم د اړتيا په اړه کېدو نو ځکه د دې کتاب
 اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خواهش په ضد د هسپانيا
 په وجه ديل شو، دا د وکیل شاه حوصله او په نجله دې درنه
 تحقيقي څخه زما د يک اخستو څخه اراده بلکه فېمېله وه چې هغه
 د خپل ناقلاړه خوږي او حساس طبيعت باوجود - تر دې مره
 اوږدې مودې پورې سا رابنکله او په يو برنور د اناه احترامې
 په زغم زما لیک ته انتظار وکړو - سره د دې هسپانيا زه
 نه شم وپېله چې زما دا تار تارين تاثيرات به دهغه د دې مره
 ژور او په خواري ديکې علي او تحقيقي کاوش د پېژندگنې
 وود هغه د دې مره اوږد انتظار څخه حق ادا کړي او که نه نو دا په
 يقين سره وپېله شم چې زما دا نيمگړه شان يک به د تحقيقي په
 ډگر دهغه د خواري او د شواخون نه ډک زړه ستري مزل يو
 چې پلوه منته ضرور او منله شي -

د تحقيقي په رڼا کې - کومه کتابت شوي مسوده ماته
 راکړې شوې ده په دې کې تردې وخته لس تحقيقي يکونه شامل
 دي په تحقيقي کې د ماخذ اهميت د کريم داد الف نامه او دهغې
 شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د دې عمومي موخو
 يکونونه پرته لکه چې وړاندې ذکر وشو شپږ مضمونونه

د فقير جېل ميان ڪانو د علمي ڪورنڊي، د ځني شاعرانو د ژوند د
پلٽنې او ادبي ڪارونو د توضيح او تشریح د هغې سلسلې ڪري
دي ڇي د وکیل شاه د ځپل ٿيڻ د مشرانو په حقله د تحقيقي ڪاوشونو
مرکزي او بنيادي نکتہ وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي د يڪونوپه بنياد موٽڻ د وکیل شاه
په حقله ٻنہ په ڄاڻ وٺيل شو ڇي هغه د ځپل ڪول په تحقيق
ڪارائون ڪنڀي يوداسي نواري ڪنڀي محقق دے ڇي د ځپل هرې تحقيقي
هڻي دپاره، د بنيادي معلوماتو راڻوڻو وٺوڻه پس هغې ته
په ڊهر شوانون يو منطقي ترتيب ورکري او بيا ددغې معلوماتو
په ڄاڻ ځپلہ تحقيقي مفروضہ ٻنہ په پنځو دليلونو او د
دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسي مثبت نتيجي ته اورسوي
ڇي د هغې په منلو ڪنڀي تر هڻي هڻج ڇه باک نه ٿيڪاري ترڻو
ڇي د بل يو محقق له اڄهه دهغه نه په زياتو پنځو دليلونو او
په مستند دستاويزي حوالو د هغې رد ممکن شوء نه وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي دا غونڊا ڪري شوي ڪم اوزيات ٿي
يڪونه وخت په وخت د پڻتو په مجلو ڪنڀي چاپ شوي دي او
په دي ڪنڀي د وړاندي شوي د تحقيقي نتيجو په ضد تر اوسه
هڻج ڇه ليک نه دے راغلي نو ځکه د وکیل شاه دغه ڇپڻي تر
دي وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وري
شاعر محمد سعيد اود هغه قلبي آثار، «سعيد خٽڪ يوشعر -
صديق شوڪ دے ابراهيم شوڪ دے او په پڻتو ڪنڀي روميه

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مفروضو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوې نکتو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېني مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هډفونه دي - دوکيل
شاه د اکوشش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کولو
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم وړکو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې را منځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېني هغه په زړه شخوندنه دي
وهي بلکه ښه په شعوري ډول ئې دا کوشش کړي د
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوي ښکي بل کړي
په دې لړ کېني هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېني کتلي دي -

دکريم داد الفنامه او دهغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړوله د چې د کريم داد ابن انون دروزن د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نوميښي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېني پاتې

راغلي دي - زمونن درلهي محقق د زكروشوي الفناي د يوي
هڻي نښي په بنياد ستايل شارج په وروبي حل د مجهوليت د
تيرونه په تراهركولو د انون درونه د اولاد ځني ثابت كړي
دے -

"سعید خټک یو شعر" د سرخط لاندې په خپل ليك كښي
وكيل شاه د پښتو د سترو تحقيقات كارا نو همپس خپل اوصديق الله
رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ كړي دا نتيجه چې په دې كښي د
نوښحال بابا نه علاوه دهغه د زمانو ذكر دے نېغ په نېغه په
ردكولو د قرآنونو نه دا ثابته كړي ده چې سعید خټک د دې شعر

ه خان كه اطلس د اشعارو او دلي دي
د دې وروڼو وروڼو توي كي هم نيكلي دي

په دويمه مصرعه كښي د نوښحال د وروڼو ذكر دے -
د وكيل شاه په خيال د خان نه مراد كنه چې ښكاره ده نوښحال
خټک د چې د خپلي كورنۍ ټولو شاعرا نو په خپل كانم كښي
په خان ياد كړے دے نو په دويمه مصرعه كښي دهغه زمانو
ته اشاره نه ده بلكه دا دهغه دې وروڼه ميان جميل بېگ ،
شېر خان او ميرياز خان ياد كړي شوي دي - د ميان جميل بېگ
نه پرته تر اوسه د نوښحال خان خټک د دوه نورو وروڼو د
ادبي جنيت په حقله څه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
راغلي نو زمونن درلهي محقق قياس دهغه د دليلونو په رښا
كښي د يقين برید ته ورنژدې شوے دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سروجې اصولونه مخه کوزې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوحاحال خان خټک د ورونيو شپږ خان او مير بازر خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق شوک دے، او ابراهيم شوک دے - د يونو عييت
دوه جدا جدا تحقيقي يکون، دي زلمي محقق ددغي د ورو پښتو
نوم ورکو شاعرانو د پېژندلو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک چل
کړے دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغي د ورو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دي نوځکه د پښتو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله چلوکي کوي
ديو بل نه متضاد راے وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم دځه کوتلې تحقيقاتو په رڼا کې ددغي شاعرانو د ځاے
ځاينې او د قام قبيلې په حقله په يقين سره ځه نه دي
وييلي وکيل شاه ورومې محقق دے چې د پريه شوانون او
د خپل قام ددغي د ورو شاعرانو د موندې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلې شهادتونو په مټ دکله هغه ورته
هرڅو دنجلې علي خاکساري په وجه حتمي او قطعي نته
وايې يوه کوتلې راے قائمه کړې ده او د بنه پښو ديلونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حبيد
امجد ميان جميل بگ رامن دي

د پښتو روښې منظوم طبتي لغت د سرخط لاندې ليک کښې دا
انکشاف شو ۷۷ د ۷۷ څخه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپي نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کښې وروښې منظوم طبتي
لغت د ۷۷ او دا لغت ميان جمال شاه فقير خپل تصنيف کړې د ۷۷
شوک پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان محمد الله فقير خپل
روښې د ۷۷ -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او دهغه قلمي آثار، دا ليک خپل
ميان کانو د يو گڼامه شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) پښتو د مردان
د کاتنگ په علاقه کښې د اوډيگرام نوي کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون د ۷۷ په خپل ډې ليک
کښې ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې د ۷۷ پښتو ميان محمد سعيد ابک
خپل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر د ۷۷ څخه منظومه
سفرنامه پي تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ۷۷ نون د جذبې او په هغوي دکار يو ډېر ارزښتماله نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کښې راغلي پښتو د کومو ليکونو ذکر او شو
په دغې هر يو کښې د څه نوې خبرې کوشش شوي د ۷۷ او څه
داسې نظريه مسئله او نکتې را وړاندې کړې شوي ده چې په
• هغې د مزيد تحقيق امکانات شته د ۷۷ - په کتاب کښې څڼې
داسې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
دنگ نه قدرې بدل ښکاري - په داسې نمونه ليکونو کښې د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک د ۷۷

نوا اندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېشکش کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په زکریه دا لیک نور هم وقیع شوی و .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مضمون کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع یکلې شوي
کتابونه د پرې معلوما ټي خبرې را ټولې کړې شوي دي د دې لیک
نه اندازه لگي چې وکیل شاه د تحقیق د فني غوښتنو ټي پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي -
په دغې لارو د تگ نه وړاندې د دغې فن په ضرورتونو ځان
پوهه کړي -

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بېگ د شاعر په
حیثیت د تحقیق د رنگ سره د موضوعاتې انداز لیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زموږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو د پراهم او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بېگ په
حقله یکلې شوي مضمون کېنې زموږ د دغې ټي غوښتنې پاتې
شوي شاکمیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره د پراهم مواد
بیا موندل شي -

اوس یو څو خبرې د دې تحقیقي لیکونو د ژبې په حقله او بیا
به د هغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د سلوب د قدر وولو
کوښش کووم د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀو پڇڻ نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش پراڻه راست طريقيه ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه زغمي اونه شاعرانه صنعتونو پاسته داره وي حڪم چي داسي وڌڻي نومعنويت او صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و ا لے پيدا کوي او اهدافي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي نوعيت هغه يکونه زيات اڻڻي وي چي په کني په ٿي به ڌ لوستونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻي تحقيق ته پا ملرنه شو چي وي په تحقيق کني د شجي تيق بنیادي اهميت ضروري حڪم چي د محقق تذبذب دهغه په خيل کار د چي يقيني تاش و رکوي. البته په تحقيق کني ڌ هم چوما ديگر نيست په شان فرعون رنگه دعوي او يوه تحکمانه رويه هم د تحقيق په نتايجومني اڻڻي ريباسي. تحقيق کڻ هر حقو يوزر ڌ سترے او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش د پاره مناسب ليک ڊول (PROSE STYLE) ڄان ته يوه گرانه مسئله ده او ددني چل د لاند چي کوڙو د پاره يوه اونده تجزيه ڊڀره ضروري ده -

مياں وکيل شاه فقير خيل زلمی دے، د تحقيق کر ڀڃڻه لار هغه ڄان ته پخپله مونبه کڙي ده په دني صنف کني د نوي نوي موضوعاتو په ډٽون خيل تحقيق ته دخلغو د پام راگرځولو شوق او جذبه لري. او ددني د پاره چي هغه کوم ليک ڊول خيل کڙي دے هغه ساده اوروان دے او د وخت د ٽپڻ د وسره

په نور هم منغاو ساده شي. زمونږ ددې محقق ديك بنيادي
تكنيك د تمهيد طوالت دے چې په كښې هغه د يوې خبرې په
تكرار او د يو ټكي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د كوشش
كوي چې د خپل تحقيق بنيادي نكته د لوستونكو زړه او ذهن
ته پرېسي، كله ناكله د هغه ديك په تكراري اسلوب د ټكي
په معنويت كښې فرق پيدا شي خو د تحقيقي نكتې د اهميت
په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې. د تحقيق په رڼا كښې
د راغلي يكونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نيك نيتي ده.
د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
يې مثبت دے. وكيل شاه په تحقيق كښې د نيمگړتيا او د
ناپورې خبرې قابل نه دے، خپله نظريه او نكته ښه په
اعتماد وړاندې كوي خو د خپلې زير تحقيق نكتې، نظر يې،
او مسئلې په سلسله كښې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
كوولو نه پس كم او زيات د خپل هر تحقيقي يك په ختهد و په
دغې موضوع د مزيد لټون، ذمه واري د لوستونكو په غاړه
كوي. ددې هر څه په رڼا كښې زه ښه په داډو پلې شم چې
ميا وكيل شاه فقير خېل دروان وخت د خپلو همولو په ډله كښې
د تحقيق د شعبي يوشبته فكره محقق او د هغه كتاب د تحقيق په رڼا
كښې د خپل نوعيت يو معلوما تي كتاب دے.

پروفېسر ډاکټر محمد همايون هما

هسکه مينه شېخ ملتون - مردان

د کریم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کې لومړي لومړي عالمان شاعران محققين
مؤرخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورونو کې ځان له ستر مقامونو منډلي
په دغه دورونو کې دويم دور دے چې په يولسمه او دوولسمه صدی هجري
باندي محیط دے په دغه دويم دور کې مؤرخان د دوو د لوسره مخالف يوچړيوه
ډله دستر صوفي او پير بایزید روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله دانوند دروېزه او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې د روښاني ډلې
مخالفت کښې په وجود کې راغله او داپه هغه وخت کې جوړه
شوه چې هرکله ستر صوفي بایزید روښان دتموف طريقت د
الوجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحریک بنیادې کېښو او
بيا ې دخپل نقيب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کې خپلایان
نوې کتاب وليکلو چې په هغې سره د پښتو په سیمه په دیني او
مذهبي حلقو کې هلې ځلې او ډېرې آرايې پيدا شوې او پير روښان
پير تاريک نوم سره ياد کړے شو او ددې کتاب په زد کې ددوې
ډلې ستر عالم انوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کې
کتاب وليکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کې لوړ مقام
اوموندلو او په دغه دور کې د پښتونثري او منظوم ادب په

دریغه موبز د دین د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او شریعت - طریقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه یې راته په خپله پښتو ژبه کې اوکړه او پښتو ادب په
دیني او عرفاني لحاظ په دغه دور کې وده اوکړه په دغه دور کې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم نوے علمیت او چثیت
لرو په ۱۹۲۵ هـ کې زېږېدلے وو د خپل پندرتمنیفات او تالیفات
یې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو گڼو تصنیفاتو او تالیفاتو خوا
هم ووپه ۱۹۷۲ هـ کې شهید کړے شو او په کابجو سوات کې یې
مزار دے چې په شهید بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتغنیفات دي
چې په هغې کې ددوي دیوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کې یې
"الف نامه" زیات شهرت سوندلے اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
یکلي دغه شان ددوي په کورنۍ کې مصطفی محمد او عبد الخلیف
هم الف نامې یکلي خوددې ته ځکې د الف نامو روښاني شاعرانو بنیاد
اپښود دے چې په هغې کې د ارزاني - مرزا انصاري - علی محمد
مخلص - دولت لوانېي غوندې لوی لوی شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه یکلي دایې د مخزن سره یوهنلے
کړې ده - د الف نامې په باره کې د افغانستان سر محقق گران او
محترم زلمي هېوادل صېب په خپل کتاب "په هند کې د پښتو ژبې
او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندي
یکي -

په الف نامه کې شاعر له خپل مشرې سره سم د الف یا

هر توري په يو بېټ يا پېتونو کېنې تشرېح کوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمخني
لارو کېنې يو اصل گڼل کېږي -
د مثال په توگه مونږ ولته وکړيمداد د الف نامه د بيلو بيلو څو خرونو
د يو يو شعر نمونه ورکولو - نکه

الف :- الف طالبه الف يو کوره له هيمه
د دې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شه
عين هغه عکس هغه شه
ت توحيد دې ته گوره
چې جيوه کا نور د لوده
ث ثبوت دے د ذات دے
کل دا غېږ ثبوت دلالت دے

دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي کلام
ليکل شو دے د کريمداد د الف نامه شرح ليکلې شوې ده چې
د ربوکسان ليکلې يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري - کلمات
الوافيات ده دوېمه د حاجي بهادر کوهاتي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې دريې شرح په باره کېنې د
افغانستان سر محقق گمان زلسي هېواد مل مېب د خپل کتاب " دهند
د کتابخانو پښتو خطي نسخې " په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سر خط لاندې يې ليکي -

ددغي شرح په پيل كېښي د كړي مېدا د ۱۰۷۳ هـ ق مړ د
الف نامه شرح را غلې او ترالف نامه روستو ډي د مخزن
ځنې نورې كېښې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كېښي د كړي مېدا د الف نامه د "ن" ترتيبې پورې را غلې ده
او نوره برخه ډي د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كېښي كومه مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېښي وي د نسخې په پاڼې كېښي
د عثمان نوم را غلې او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړه
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مد صېب يكي -
موندنه د كړي مېدا د الف نامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كېښي
ځانونه معرفي كوي مگر په دې نسخه كېښي مقدمه نشته
او په پاڼې كېښي را غلې دي -

" اللهم توما قطنى محفوظا كن عثمان "

په همدې اساس ما دا شارحې په توگه معرفي كړه د
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ډي د دې عثمان باره كېښي د ډېل بل يو كتاب چې د كړي مېځكېښي
را غلې " په هند كېښي د پښتو ژبې او ادب يا تو ايجاد او ودې پراوڼه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې يكلې
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميږي او د شرح په
پاڼې کښې راغلي «الهي توحا فقي محفوظ کن عثمان»
د شرح مخزن د دې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
د قاضي عمر خان بن عبد الحليم زوے دے او د عبد الحليم
په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
دا ټو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
هېواد مل مېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل مېب د دې ليک او
تحقيق په مرسته کښې او په رڼا کښې شواهد چې څه ليکل د کسرم
او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسېره شي.
او دا ليکل به هم د دغې شرح په رڼا کښې وي کومه شرح چې په رياست
ټونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
هېواد مل مېب ليدلې کتلې ده دا به د گوان هېواد مل مېب د پاره د
نو شمالي باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
دوي په رياست ټونک کښې ليدلې کتلې او لاتر اوسه په دې سيمه
په ساره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلمي شکل کښې سره
د يو تفصيلي مقدمې د ماسره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
هېواد مل مېب وايي چې د ټونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
د مطلب «قر پاڼې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

تہ رسوا و دایہ ینہ ۱۰ سرہ و پیلے شوچی ددی شرح شارح عثمان
دے اود گوان سر تحقیق ہواد مل سبب ہفہ شک پہ یقین کنہی بد لوی
پچی واقعی عثمان ددی شرح شارح دے ددی مقدی نہ بہ دلہ کنہی
ہفہ اقتباس ہو جسے او ویکلو پہ کوم کنہی پچی دوی یعنی حافظ عثمان
د شرح سبب بناقی پچی ہفہ ختہ اسباب دی پچی دا شرح او یکلی شوہ
دوی یکی -

سید علی ترمذی قدس اللہ سرہ العزیز بانوں حاجی البدعت و یقیم
السنن معارف باللہ در ویزہ رسیدہ بود نور رحمت اللہ علیہ و این
با علم ربانی شہبازاں مکان نیے تحقیق انون کریم سدا علیہ الرحمۃ
رسیدہ است او بہ بزر عالم وحدت معنی سیسی حرف را بر زبان افغانی
بیان کردہ و آن معنی ہما حقائق و معارف الاهی بودند و آن حقائق
و معارف الہی روکش و واضح بہ طالبان حق نہ بودند پس
احتیاج بہ شرح ان معانی افتاد کہ معنی آن سیسی حرف واضح
در روکش شود بہ طالبان حق این یکہ سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است کہ بسیار مومنان طالبان احسان
و اصل حق اند برای آنکہ آن انسان و اصل حق ما را بحق وصل
کنند و آن انسان و اصل حق پوشیدہ است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قبائی لا یعرفہم غیرہی پس
تعنیف شد این شرح کہ پوشیدہ نیست پس بدست ہر
کسے کہ این شرح رسید و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعہ آورد بہ کرامت مرات و پنجمہ در ان شرح است

دا وهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شوې حافظ عثمان د
دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د اللهی تو
حافظی محفوظ محمد عثمان د كوم الفاظ ليکلي او گوان هېواد مل سبب د
دې الفاظو په رڼا کې دے شارح ياده وي اوس نو د سوره
دا نعيه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليکلو بلکه په دغه ذکر
شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل ښکاره شوه چې عثمان دا
شرح ليکلي - لکه چې لیکلي و شي لي شوي دي چې د کويحداد د
الفناهي دوه شرحي موري هم شوي دي چې نومونه کلمات انوانيات
او مفتاح الدقائق دي نودغه شان حافظ عثمان هم دې خپلي شرح
ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
چې دې شرح ته نوم ورکړے شوے دے دوي ليکي -

و نام بناده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مريدانکه
حق سبحان تعالیٰ مطالعه کند اين کتاب او عمل کند اين کتاب را به
سبب اين کتاب بخود وصل کند و حق محو شدن شده است
معنی و بين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بين
معنی است که محو شدن شده است

د دې اقتباس نه معلومه شوه چې د دې شرح نوم "واصله الحق"
دے د دې نه پس په دې مقدمه کې د دې کتاب د ابوابو ذکر دے
چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که بوسیله این شرح ان طالب را بخو و صل کند به سبب
انکه وسیله بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن شده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چچی په دچی د خدائے پاک پہن ندند
او در حق دنیا و دودا هر شکے دچی دپاره د عمل او در حق د پیشند نو
او غوشتونکو مومانو انسانانو ته واضحی شی او حق سره ملگری شی
او در حق شرح سبب هم دا وو چچی د حق طالبان ته دا شرح اور سی
او نور و خلقو ته دهم د فائد او د عمل علم سبب او کو چچی دا مقدمه
د پره تفصیلی ده خو په دچی مقدمه کنی چچی کوم اقتباس سره د
گردان محترم زلمی هبواد مل صب هغه شک چچی عثمان شارح دے
او که ننه په یقین کنی بدلیدی هغه به دلته دا و پم چچی هغه
دارنگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را حاصل کرد به سبب مطالعه بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غنی عنده بر عا یاد
کنند که حق سبحانه تعالی از ورا فیصه شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته كېنې ماد مقدمې نه هلته په
 لهائ هغه حصې او ليكې د كومې نه چې نونو معلومات موزن ته تر
 لاسه كېنې او كېدو شي چې په دې مقدمه كېنې نور هم خه داسې
 وي نو تر كومه چې ما دا اوكتله نو نور په كېنې د شرح متعلق د
 عثمان خپل خيالات يك دي ددې مقدمې نه پس د الف ناي شرح
 شروع كېنې چې د بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليكي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حقى صدقا طریقہ طالب این است اول
 وجود و ذات و صفات خود را بهم نفی کن و وجود صفات حق را
 ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمام مخلوقات را نفی کن
 وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ را غلې كوم چې محترم
 زلمي هېواد مل صېب په خپلو كتابونو چې ذكرې په دې مضمون كېنې
 را غلې ليكې نو دلته دغه آخريني اقتباس ليكم چې په كېنې حافظ
 عثمان په دې شرح ختمېد و د لوسته خدائے شكر ادا كوي -

الحمد لله على تمام حمداً دائماً بديوام الله تعالى والصلوة
 على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
 الهى تو حافظ محفوظ كن عثمان عثى را از دين غير حق
 در هر دو سرائے بمرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
 عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

عنی تابع کذالک بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب
باختتام رسید تمام شد -

۱۱۰ قیاس مادلتہ پہ دې وجه درج کرو چي محترم هېواد مل
صېب کوم اقتباس د ټوټي نسخې نه درج کړې په هغې اوپه دې الفاظو
کښې څه لږ ډېر فرق دے لکه په هغې کښې توغا فظ محفوظ کن عثمان
توا از دیدن * درج دے اولته زما سره د نسخې په آخر کښې د "توا" په
ځای عشی را از دیدن دغه شان په هغې کښې "در هر دو جهان" یکلې
اوپه دې نسخه کښې "در هر دو سرای" * یک دے -

دغه شان د کتاب لیکلو نېټه په هغې نه ده یکلې اوپه دې نسخه کښې
بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب باختتام رسید یکلې شوعه چي میاشت
او ورځ ترې معلومېږي ځواک لې نه دے یکلې -

په دې شرح کښې د شېبې و پانېو اضافي یکم شته چي د الف
ناهي د شرح سره څه تعلق نه لري بسکه د الف ناھي شرح چي ختمه شي
نودا عبارت په تفصیل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع کېږي
چي ددغې سرنامه دارنگه ده -

بسم الله الرحمن الرحيم

پس ای غلام قادری اگر طالب سلسلہ عالیہ قادری بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آسمیاتند کوشش
دل نا پیوستہ دار که انحضرت پتہ میفرماید -
اسے غلام بر توباد صدق و صفا اگر این ہر دونی بودند تقریب حق

سواء و تعالیٰ مرترا ہرگز میسر نمیشود ای غلام نفقہ کن پس از ان
اعتراف کن از آنکہ ہرکہ عبادت فدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود کہ سبب اطلاع

د حافظ عثمان متعلق بہ مقدمہ کبھی نور معلومات نیشته چھی
دے د کوم خانے دے نوکوان محترم زلمی ہبواد مل صیب د خیل کتاب
”د هند د کتابخانہ پستو خطی نسخی“ او بل یو کتاب ” بہ ہند کبھی د
پستو ڈبی او ادبیاتو د ایجاد او ودی پراؤ نہ ” کبھی لیکھی چھی اخوند
عثمان او اخوند عمران د اخوند عبد الحلیم بن عبد اللہ بن اخوند درو پڑ
اولاد کبھی دے او بیاد اہم لیکھی چھی یہ تی نک کبھی د عثمان شرح مالیدی
کبھی او د شرح دارو ا بناد قاضی محمد عمران تہونکی پہ خطی مجموعہ
کبھی پرتہ دہ د غتہ محمد عمران د عثمان د خیل خاندان سرہ تہری او
وائی چھی پہ دے نسبت سرہ عثمان زموئن د خاندان سرہ تعلق لری او
کبری داری د ارنگہ ملا و پری - و نسخی خاوند د قاضی عرفان بن عمران
بن عبد الحلیم زوی دے او د غتہ عبد الحلیم پہ زامنو کبھی دوہ تہ
یاد شوی یو عمران او بل عثمان -

د دبی بیان تہ معلومہ بی چھی د عثمان متعلق معلومات نیشته
چھی دے د چاہہ اولاد کبھی دے نوکے موئن دے اضافی عبارت تہ غور
او کوہو موئن ختہ نا ختہ اندازہ لکولے شو چھی عثمان د چاہہ اولاد
کبھی دے د خبر دہم کول غواہم چھی زہ ختہ و ایم د عثمان متعلق نو
د زما خیل یو سوچ او تحقیق کہدے شی د ختہ ختہ خبرہ تہ دہ کہدے

عمران خان ٽوٺي دغه خبره رد ڪوي ڇي عثمان زمونڙن په خاندان ڪنڀي
 دے۔ وس دڙي شرح باره ڪنڀي به بن ليڪل وڪرو۔ شرح په توره
 سياهي په خه نستيڪ ڪنڀي ڊږه څڪلي ليڪي شوڙي ده اوسره سياهي
 هم په ڪنڀي ځاے په ځاے استعمال شوڙي په دڙي شرح ڪنڀي انوندا ڪوئيداد
 په محقق سره ياد ڪړے دے اود الف ناهي دشعر نه ځڪنڀي ځي "قولم"
 الفانډ په سره سياهي ليڪي اودغه شان ځي شرح په ش "سره په سره
 سياهي ليڪي ڊپاڻو شمڙي ځي ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ ڪنڀي لري ڙبه پارسي
 ده ڪاغذ ځي ڊيل دے دشرح په اقتدا ڪنڀي مقدمه ده اوپه آخر ڪنڀي څه
 وڙانډ درج دي ڇي دا هم په دغه شپڙو اضافي پاڻو ڪنڀي يڪ دي۔
 دڙي قول بحث خلاصه داده ڇي ڪومه شرح سر محقق گران زليي هيواد مل
 مپ په رياست ٽوٺ ڪنڀي د قاضي عمران خان په خطي مجموعه ڪنڀي ليدلي
 ڪتي اولاد تراوسه په دڙي سيمه معلومه شوڙي نه ده دغه شرح دراقم ش
 په قلبي شڪل ڪنڀي په ڪنا ځا نه ڪنڀي موجود ده دا شرح مقفل مقدمه لري
 دڙي مقدمي په رڻيا ڪنڀي مونڙ دا و ٻيٽل شوڙي عثمان دڙي شرح شرح
 دے او عثمان د انوندا دروڙه بابا په اولاد ڪنڀي دے اود گران هيواد مل مپ
 دور ڪري شوڙي شجري عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انوندا دروڙه
 مطابق صهي ده نه ڇي د قاضي محمد عمران ٽوٺي د خاندان سره تعلق لري
 په دڙي مقدمه ڪنڀي عثمان دڙي شرح نوم "واصله الحق" اڀنودے دے دغه
 شان د ڪوئيداد الفنامه د عبد الله قصوري "ڪلمات الوفيات" د حاجي
 بهادر ڪوڙاڻي "مفتاح الدقائق" اود عثمان "واصله الحق" په نومونو
 شرح معلوم شوڙي دا وو دڙي شرح متعلق زما تحقيق ڇي مي دخپو قدر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گړی -

کتابونه

- ۱- عثمان واصله الحق شرح الف نامه کریمداد قلمی نسخه د میان وکیل شاه فقیر خیل په کتابخانه کې -
- ۲- هېواد من زلمی دهند د کتابخانو د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد من زلمی په هند کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغانی عبدالحلیم روحانی رابطه و روحانی ترون دارالاشاعت با جوړ ملکنی اچنسی -

د سعيد خٽک يوشعر

د خٽکو د کور فوږ پښتو ادب ته ځد ورکولو کښې ډېره لويه برخه ده او په دغه کور کې ډېر نوموړي شاعران - ليکوال - اديبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولونو سترو او عظيم مقام نوشحال بابا موندلې او ورپسې اشرف خان هجري - عبدالقادر خان ، سکندر خان خٽک - صدر خان خٽک - گوهر خان خٽک وغېره او دغه شان د نوشحال روښه روږونه مکه فقير جميل بگ - د هغوي زامن محمد صديق ، محمد ابراهيم وغېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کې بلکله په دغه زمانه کې هم په دغه خاندان کې سعيد خٽک هم په شاعري کې طبع آزمای کړې ده او يو ډېر ښه صاحب ديوان شاعر ټېښوے - چې ديوان يې گوان او محترم محقق ښاغلي همېش خليل صېب چاپ کړے ، دې لويه کارنامه ده - د سعيد خٽک متعلق ځنې محقيقينو خپله رايې قائمه کړې چې دے د افضل خان خٽک زوی دے - او ځنې محقيقينو يې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله يو تفصيلي بحث غواړي که لوستو ځد اے ته منظوره شو په دې به بحث کوؤ - د سعيد بابا حالات په تيارو کې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشته خوهر چا د قياس په تله تسلې او چي چاهم خه بيكلي بس هغه
 سند گنلې شوې . حالانكه تحقيق پرې پكار دې چي ددغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي كه نور هم خه معلومات نه وي نو
 پكار ده چي دده د شعرونو په رڼا كښي خپلونه ر تحقيق او شي چي
 ټوك دے . گني دغه شان به ټي ټوك د افضل خان خټک زوي ياده
 او ټوك ټي د چا بيل چا خكه چي اكثر زموږ د خپلوند والو ته د چا نوم
 روکي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زربه ټي د هغه زوي کوي وږي پرې سرخو بکوي
 چي لاديوان به ټي گوري د بيل بيل شعر جائزه به ټي اخلي د تحقيق په تله
 به ټي تلي نو داسې بنه نه ده چي چا پرې شاعر يالوسته خاندان پورې
 او ترې لکه چي کاظم خان شهيدا پادري هيوږ و ټي چي د افضل خان خټک
 زوي دې نوبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پورې په لويه
 شخړه کښي زموږ عالمانو گډ کوي او آخر ټي د افضل خان زوسته ترې پور
 کوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ټي
 کړو . ددې قولو په ديوانونو کښي چرته بل داسې لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي ټوك دي خو بس د چا پر چل حالاتو مطابق ټي په
 قياس سره ثابت کوي .

د سعيد بابا په ديوان کښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان که اطلس د اشعارو و دني دي

د ديو دريو روڼو ټوکي هم بيکلي دي

لر په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپي گنډلي دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خلیل ادره اشاعت سرحد ستمبر ۱۹۴۷ په صفحه ۳۵۲ د ربا عيا توبه حصه کېني ليکلي شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړندو لونيځپله څپله راځي د ځپند تحقيق په رڼا کېني پېښ کړي لکه د شال په توگه به د دې ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د سرزې يو اقتباس پېښ کړو په دې اقتباس کېني هېښ خلیل مېب ليکي -

دغه رنگ يورباغي کېني د خو شمال خان خټک د شاعري

په حقله د ځپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پسې دغه بره ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خلیل مېب ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو نه مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

نور شمال بابا په زامنو کېني صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وو خو پښتو ادب کېني کوم مقام چې وړاندې

دريو روڼو ته حاصل د هغه پر اوچت د -

دغه شان د افغانستان يو بيل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مېب اوس اوس د اپريل ميس ۱۹۹۶

کڼه ۵-۳ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېمي پېښور نيورسي

نه نورې پي په صفحه ۸۷ "علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق څو پر داسې بيان له وي

اوس چي د سعد الله رسعيد خان ديوان چاپ شونو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چي علي خان د سعيد خان
روردې په قام خټک او د افضل خان زوئ دے. سعيد
په يو رباعي کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي

دې درېو روڼو توکي هم ښکلي دي

د خان نه مطلب د خوشحال خان دے او دې وروڼه سعيد

خان - علي خان او کاظم خان دے چي درې واره د شعر

ديوانونه لري -

د انو وو ددغه شعر باره کښې د صدوق الله ريښتين ښځې نه
دې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چي نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي اوزما د
نظر وړاندې نه وي خو تر کومه چي په دې شعر باندې تحقيق
شوے نوکه دغې ته په غور وکتے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائمه کړے
شوي لکه همېش خلیل صېب د خوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک ، سکندر خان خټک ياد کړي اورښتين
صېب د خوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل رد

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خوچې دریا ب ته
غوپه وهې نو مغرې نو به ترې دا او باسې ددې شعر متعلق
زه هم د خپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجربات مې په دې وجه
او کروچې زمانه ځنګښې وېرو عظیمو پوهانو محققینو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځې ورکوي نوکه زه خپله راځې پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه ژوره بڼه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت میدان ته راشي زه چې کوم مړاځې یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې د خپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي -
چا واضح اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکلې وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې د خپلې مدعا بیانولو ته ځنګښې روستو
یعنې د سیاق و سباق په توګه ځې پېش کړي وي لکه د شال په طور
نو شحال بابا د خپلو زمانو د خپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
د صغری په میاشت او مېره د مامور
یوزر اتیا کښونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غود او شي نو پوره پته لگي چې نو شمال بابا د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده - چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن * ورپسې ترې مصرعه کېنې د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دادې چې هرکله هم چاڅه داسې شعر
لیکلی چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرکندېږي
نور هغې نه مخکېنې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي ترې شعر
لیکي ځکه چې د مخکېنې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کېنې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنگه چې وړاندې اووېښلې شو.

گران هېښ خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبدالقادر خان سکندر خان اخیستې او دغه شان محترم رښتین
صېب علي خان - سعید خان کاظم خان مراد اخیستې - حالانکه که
په دې شعر موزن د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا وړ ضمیمه
ده چې د سعید بابا په دیوان کېنې د رباعی دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکېنې څه واقعه یا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري خو بس ځانله
بېله لیکلي شوي رباعی ددې په دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

ڪه غور اوکري ٿي نو ددي شعر رومني مصرعه باندې مو
 ٿول متفق يوچي د"خان" نه مراد نوححال خان خٽڪ دے او شاعر
 دهغوي دا شعارو صفت کوي او اڪثر ددغه خاندان شاعرانو
 نوححال بابا په "خان" ڪلمه سره ياد کړے - او دا لفظ ئي د نوححال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لجه کښي استعمال کړے نو
 هر ڪله چي ددي خان نه مراد نوححال بابا دے او موټن ٿول ئي منو
 نو ورپسي مصرعه "ديو درپو روني توکي هم ښکلي دي"
 ته مراد خٽکه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو وٺي چي د خٽکي مصرعي ته
 نوححال بابا مراد دے او چي هر ڪله دغه شان خبره کښي چي د"خان"
 يعني نوححال بابا شعار ښکلي دي نو ورپسي "ديو درپو روني" نه
 دغه مختلف الخيال نومونه خٽه توک لري .
 زما په خيال نو دا داسي ڪپدے شي چي د سعيد خٽک "ديو درپو
 روني" روني نه مراد د نوححال بابا روني ته مراد وي لکه چي
 نوححال بابا وايي -

يو هي سکه روڊ دے چي ئي لار د حق نيولي

دو روني ته ئي نور دي يو په نم دوهم بي نم

کليات نوححال

نوچي هر ڪله د نوححال بابا ددي روني ته شتر چي دهغوي نومو

دا رنو دي - دسکه روڊ ته ئي مراد فقير جيل بگ دے ددي دورو

مور خلوزی وه دوه روپنه ئې مېرته (ناسکه) دې چې يو چکے
شمشېرخان چې مورې اسيره وه بل رورې ميربازخان چې مورې
مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چونسکه سعيد باب -
ددغه زمانې دے په دغه خاندان کېنې تعلق لري ددغه خاندان
د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه حکه يکي
چې د خان اشعار بنکلي دي خو "دديو" يعني د خان د ديو
روپو اشعار هم بنکلي دي حکه چې محکبې د خان ذکر دے او ورپې
وايي "دديو" نو په دې "دديو" سوچ پکار دے ولې چې دسباق و
سباق نه پته لگي چې محکبې ذکر شوي سري روپنه يادوي که
چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان ختک - سکندر خان ختک
ئې مواد دے نو بيا به ئې د خان نه پس دويمه مصرعه کېنې په
واضحه داسې ليکي وو -

"دديو درپو زامنو توکي هم بنکلي دي"

نو شاعر ته معلومه ده چې دغو شمال بابا دغه درې واړه روپه
هم نه شاعران وو او شعرونه ئې ليکلي وو چې په دغه روپو
کېنې ئې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظومو شعرو نوسره
سره ئې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتونو کېنې پښتو
اکېډمي کېنې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدية په نومونو قلعي
پوتې دي باقي شوه دوه نوم، روپنه شمشېرخان او ميربازخان نو
کېدے شي چې چرته د دوي ادبي اثار ووايي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه ڪنهن معلوم وو
نوڪله ٿي "خان" د دري روڻو بيان ڪرڻ دے - او دغه شان
د پرڇپڻ نڊوال اوس هم دا وائي ٿي ٻي دعوشحال بابا نور هم د پر
کتابونه وو نو پته نيشته ٻي ڇه شول ڪڍڻ شي ٻي چا سره
ڪورو نو ڪنهن پرا ته دي او بنا ٿي نه - زما ددي تحقيق خلاصه
دارنگه ده ٻي د سعيد بابا ددي شعر نه د خان دري روڻه فقير
جميد بگ - شمشير خان او مير باز خان مراد دي نه ٻي د خان زمان
اشرف خان - عبد القادر خان - سڪندر خان يا د خان نسي علي خان.
سعيد خان ، کاظم خان - او عجيبه خبره نو داده ٻي هر ڪله سعيد
خپله شعريڪي نوبيا و ٻي په دغه در پورو نو ڪنهن خان حسابه
وي دري روڻه نو پکار دي ٻي نور وے - سعيد بابا په ڪنهن نه
دے شمار و ٻي ٻي شعر خود هغه دے - دا وو زما ددي شعر متعلق
خپرنه خود ته ره بيا يو ڪن دا خبره تڪرار ووم ٻي زما دا ڇپڻ نه
يا را ٿي ختمه نه ده او نه صحتي ڪڍڻ شي خود خپلي پو ٻي په رڻا ڪنهن
ترې زما دغه مراد وو - ڪڍڻ شي ٻي نور قدر مند پوهان محققين
ترې نه بنه او صحتي ڇپور را و باسي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳ ر
- ۲- تاریخ مرمع و افضل خان نیک د خدائے بخنلی دوست محمد
په نوټونو سره دیونیورسټي بک ایجنسي پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان دوست محمد کامل مېب
- ۴- پښتو میاشتنی مجله گڼه ۲ - ۵ ټیټه اپریل می ۱۹۹۶ ر
د پښتو اکېډمی پېښور یونیورسټي له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنجونو پښتنو شاعرانو کښي د صديق په نامه گڼ شاعران
تښ شوي دي او په گڼو تذڪرو کښي ئي ذکر داغله دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کښي ستر
محقق ارواښاد عبدالحی جيبی په صفحه ۷۷۷ کي -

محمد صديق یونخوږن ژبي مټي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ هـ ق
کال لغواوشا کښي مرثوے دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کښي ښخ دے -

دده یو غزل ښاغلي جيبی صاحب موندلے دے مطلع ئي دارنگه ده
داشکر دے چي يار داغ داغ
زلال دو سال مي دوبار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبي بياض ئي د پېښور، يونيورسټي پښتو
اگېډمي کښي په سلسله وار په غـ ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ئي ۱۷ شعرونه ليک دي د مياشتني ابا سين پېښو
اکتوبر ۱۹۹۰ په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغرخنده
هم ددې طبي بياض منظومه خطي نسخه شته د دواړو نسخو په
ابتدا کښي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبدالله زوييه

۱۷ صديقه تحقيق بوييه

اول رنج او دارو زده كره

دغه پس ې ووايه كره

د صديق د ۱۳۰۰ هـ خوا و شا تېر شوه د د پېښور، خور و شا

اوسېدو - بل يو صديق چې اروا بنا د عبدالحی جیبی پښانه

شعراء اول ټوك كښي په صفحه ۲۸۳ ذكر كړې دے -

د صديق وژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

وې چې كوم لږ نمونې اشعار ې مونږ او ليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي اورند شاعر دے دده

كلام كښي د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شكې په روان شعر كښي بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په كليد انفاقي كښي يك دي په

پټ سټوډي پښتو اېډمي پېښور يونيورسټي كال ۱۹۸۲ كښي

راغلي دي ديوان صديق ې ۵۰۰ ۵۰۰ ې مونږ دے شوه او

په كابل كښي د افغانستان د علومو اكاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نټې

ټيټپ له اړخه د ارواښاد خېبر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په كال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ كښي چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوك دے كوم هماغه دے د چاڅه

دے د كومي كورني سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه كښي يكي -

صديق هم زمون: د هغو پخوانيو شاعرانو څخه
د ډېرې سوانح او پوره واقعات ېې مون ته
نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که مخکې
وېشلې شوي ډېرې ارواښاد جيبې ېې ديوان نه وو موندلې خو
اوس دغه د ډيوان صديق چاپ شو - د صديق د ژوند حالات
تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم ډېرې د صديق
د ژوند حالات دهغه ځاي ځاي ځاي ځاي د کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
په رڼا کې ېې ځاي کړم خو دا هم ليکم ډېرې زما دا تحقيق ختمې او
آخري نه د ډېرې شي ډېرې نوم، درانه محققين يکوال ډېرې د خپل
تحقيق په رڼا کې راځي ښکاره کړي او اصل مرام ته اوږسي د ډېرې
ډېرې پخواني شاعران تېر شوي ډېرې مالمانو محققينو ډېرې
بڅولنه کړي او ډېرې بنوښتونه رسېدلي او څوک د دغه
بڅولو باوجود هم لا متنازعه دي پښتو ادب کې د خوشحال
بابا کورنۍ ته ډېرې لويه مقام حاصل د ډېرې خوشحال بابا د ډېرې
کله د هغوي گڼ زمانې ډېرې پښتو ادب ته ېې په نثري او منظوم
توگه لويه برخه ورغځېلې دغه شان د خوشحال بابا دورې جيل
بېگ جمال خان او په روحاني دنيا کې په خواجه جمال الدين
او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
ادب کې نثر او شعر دواړه وېشلې او ليکلې نو هر کله ډېرې دغه

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زامنو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشناوې - او دغه شان به ئې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند او نور ساتلې ده
په سنکه دنو شمال بابا نوم د سياست او مرستوب سره سره
په ادب باندې هم خور ورد او د هغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ئې نوم تياره کې پروت دے در اقم د خپلې په دنيا کې
صدیق چي ديوان لري او چاپ دے د جميل بېگ د جمال خان زوي
دے او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه دکلو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زامنو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې بیک دي چي د شعوي ديارلس زامن وو خور ئې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دے او د فقير بابا
په مناسبت سره ئې اولاد ته فقير خپل ميان کان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي در اقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دے چي د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پحشۍ اکوره خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېرکواو سره چاپ
شوے ددغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زمانو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشنوي - او دغه شان به ئې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند او نور ساتلي دي
په سنکه دنو شمال بابا نوم د سياست او مرستوب سره سره
په ادب باندې هم خور ورد او د هغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ئې نوم تياره کې پروت دے در اقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان لري او چاپ دے د جميل بېگ د جمال خان زوي
دے او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه د کلکو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زمانو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې بیک دي چي د شعري ديالو زامن وو خور ئې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دے او د فقير بابا
په مناسبت سره ئې اولاد ته فقير خپل ميانگان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي در اقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دے چي د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پشمي اکوړه خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شوے د دغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشري

پنجي "رابعه بي بي" پنجه زامن وو چي نومونه ئي دارنگه وو
محمد صدیق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
محمد صدیق په ټولو روڼو کښي مشر وو د فقير بابا د وفات نه
پس د پلار سجاده نشين وو مزار ئي دخپل پلار د قبر د چارو وار
نه په مغرب کښي ځان له چار ديوار کښي دے په خپل ځاندا
کښي د فقير محمد صدیق په نامه شهرت لري د پربنده عالم شاعر
صوفي ولي الله تېر شو دے راقم هم د محمد صدیق په اولاد
کښي شمارېږي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کښي ستر ماهر السائب
اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۷۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې يکي -

افضل خان داڅو نه کوي چي محمد اسحاق محمد ابرا
د محمد صدیق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
خان نه هم مشران وو هم د پربنده شاعران وو -

د صدیق د ديوان باره کښي د افغانستان ستر څېړنوال گران هېواد
مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي
چي د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
۱۹۸۴ د کښي چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې يکي -

ديوان صدیق :- ويونکي ؛ صدیق - د تدوين کال نامعلوم
د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

یک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان یکه دود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک و و که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو و د یکهوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس را
ددیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د هماغے
هاڅکي اوسنک پېژندې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږېدنې
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات را کوي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
پنځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپریل ۳۰ نېټه د خپېر مشهور جگره یاده وي چې د مغولي
لشکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین و و په دغه جگره کېنې د
د بېنمن فوځ ماتي او خوره چې د دوشحال بابا په قول څلوېښت
زره فوځ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگرې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د سنگ د پاره

سور په شهزاده کا دغه تورخوځي نېږ

وراڻدي زه هڪ ووم چي پري ڊوب محمد امين شو
 جبه بنه شهيدان وو ڊپر مغولي شو پري ڊپر
 په دي شعر ڪنبي دشمنان نه مراد اورنگ زيب دے - دي سنه
 معلومه شوه چي صديق په دغه وخت ڪنبي هڪ وو ديوان
 صديق سرزه ڪنبي ستر تحقيق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هڪواڻي متعلق په صفحه (ز) يڪي -
 دهڪ د ڪلچر ڪتاب معلوم ڪنبي چي دے به (۱۶-۸) ڪن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ ه ق) د ڪلوني په حدود و ڪنبي زيب بدنه
 وي. د دغه جگه ڪال (۱۰۸۳ ه ق) وو په دغه وخت ڪنبي
 صديق خان هڪ بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دي حساب
 د صديق د زيب بدني ٻنپه ۱۰۷۰ ه ق بناي او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بيگ زمانه وه د فقير بابا د زيب بدو ٻنپه هم ڪنبي معلومه
 نه ده ڪوڪ ڪي دنو شمال بابا مش ڪنبي او ڪوڪ ڪر دنو شمال بابا
 د زيب بدو ٻنپه ۱۰۲۲ ه ده نوڪه جميل خان چوي مش وي نو
 د زيب بدو ٻنپه به ڪي ۱۰۲۰ ه يا ۱۰۲۱ ه وي اوڪه چري مون
 ڪي ڪر واخلو نو د زيب بدو ٻنپه ڪي ۱۰۲۲ ه ده دوقات ڪال
 ڪي ۱۱۱۶ ه معلوم دے او د ڪال ڪي د ايجدو په حساب هم د
 شعرونو په رڻا ڪنبي يڪه شوه - نوڪه چري ۱۰۲۳ ه ڪي زيب بدنه
 وي نو د قياس په روسه ڪنبي شي چي واده ڪي دشو يا دوشو
 ڪالو په عمر ڪنبي ڪنبي وي نومس ڪله چي فقير جميل بيگ واده د
 شو ڪالو په عمر ڪنبي ڪنبي وي نو ۱۰۲۴ ه سره چي شل ڪاله جمع ڪري

نو ۱۰۴۴ هـ زمانه ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۴ هـ کې
 ې واده کړې وي او چې محمد صدیق ې ددغه روښني واده نه
 پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صدیق ۱۰۷۰ هـ
 کې هلک دے نو په دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۴۴ هـ
 ترې کړې نو د پلار عمر ې په دغه وخت کې ۲۶ ر شپږ
 څلوېښت کاله جوړېږي او د صدیق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۶)
 کاله دے او هم دغه وخت د هکواله وخت وي ددې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صدیق د فقير جميل بېگ زوی دے -

دا نو ې وو د زېږېدني او زمانې حال او س گورو چې صدیق
 په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه ېکي -
 درېغه که وطن په تورو غرونو د صدیق دے
 مه وای په نوښهر مکې مې وای اشقر
 او بل یو شعر کې ددې غزل ېکي -

که د زېږه رضا دې ده چې بجنون گورم
 تر بجنون صدیق بترشته په نو شهر

او دخپلې علاقې باره کې دخپل یو غزل نومره ۲۰۵ صفحه ۲۴۵
 باندې ېکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم
 په خصلت کې مېمندي کړې خدای د نوري
 د اثارو سرې داني پېژندای نه شي
 خدای و تاته کړې انا کوکني زيرې

دا ٺٺور واره شعرونه بحث غواري او پي بحث پرې اوشي
نوهله به ترې نيجه را وځي په رومني شعر کښې صديق نوبنار
او اشغور ياد کړي او بل شعر کښې ئې صرف نوبنار ياد کړي. نو
ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صديق دے کوم چې د
جميل خان زوې دے او نو شمال بابا واره دے ځکه چې ددوي
کله اکورے او چشپي او خواو شاعراقي وې او حکومت ئې تر
لرې پورې وو دا علاقې په نوبنار کښې شاملې وې او په
دې وجه صديق دخپل کلي چشپي او تنگار وچې دغه هم د
دوي جاېداد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
کلي دي نوه کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوبنار
کښې شمار دي نو په دې وجه ئې د نوبنار ذکر کړي دے کېدے
شي چې دا اشغور ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديوبل
صديق چې د چارسدې هشنغر ملک وو په تاريخ مرصع د
افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرصع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

پي نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته ئې

د فوځ په معرفت د صديق چې د چارسدې

ملک وو د بارک شاه زوې په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صديق بل صديق دے د چارسدې

ملک دے په چارسده اشغور کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته دده په معرفت چارسدې ته راشو دے په نوبنار

کٻي نه اوسين بي د شاعري ذڪر ٿي هم نيشته شاعرنه دے صديق
 که ذکر د اشغور کوي نوضوري نه ده پي صاحب ديوان صديق د
 ددغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه پي دا صديق
 د فقير جميل بگ زوي دے د افضل خان خټک د ناکرود او جگړو
 د لاسه پي رغا هر ټکه په تاريخ مرقع کٻي درج دي دتور و غرونو
 ارمانی د اشغور په لور هم راغلي دے ددي صديق اولاد د
 اشغور په شهر پاؤ نو ٻي کٻي په گن تعداد کٻي د فقير خټک
 ميان گانو په نوم ٺان له يو چم کٻي هميشه دي صديق په
 دغه وخت کٻي په اشغور کٻي ناست دے او د خپل وطن نونبار
 دتور و غرونو ارمان کوي او ٺکه وايي

ع در پنه که وطن په تور و غرونو د صديق دے

موبزه صرف په دي صديق د اشغور کول نه شن داسي خو د
 صديق د تره زوي سکندر خان خټک په خپل يو شعر کٻي وايي

ره سکندر په جانه کور کٻي فاقه نه يم

هميشه د خپل وطن اميد رجا خورم

دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي پي دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نو ٻي کٻي وپي د هغه
 ٺايه به افضل خان په اکوري حسلي کولې نو ايا موين به ددي
 شعر نه مراد دا اخلو پي سکندر خان د جينا کور وو ٺکه پي په
 شعر کٻي ٿي جينا کور ياد کړے نونا-

هېشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه چې هم ياد کوي نودغه شان صديق هم د تورو غرونو ذکر
کړې دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صديق بترشته په نوشهر
دلته يونيکارا او واضح شوت د صديق د ځان د هغه په دې
شعر کې موجود دے

په چې د زړه په رازې نه پوهېږي څه کوم
په خصلت کې مهسندې کوي خدای د لورې
په دې شعر کې صديق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بابا هم په يو شعر کې وايي
په تيراه په سوات په لورې درېه در شوم
بيام کوم لوري ته ته بيا پې ا سمانه
او دغه شان صديق د لورې د علاقې ذکر کېو تشبېه د امارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي يا چې کوم کلي په لورې کې
آباد دي دهغې متعلق دوست محمد کامل اروا نباد د تاريخ مرصع په نوټونو کې په ۱۹۱۱
څلورې ته نژدې مغرب رويه څخه شمال ته د سړاې
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځايونه د خټکوپه لورې ته تحصيل
نوشهره کېږي دي -

سټر محقيق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تاليف تاريخ خټک مطبع

حمیدیتہ پریس پبلسور چا پکال ۱۹۴۵ء کئبی پہ صفحہ ۱۸۲ دتویہ
سرخط لاندی تفصیلی بحث کپے دے چي دلته کئبی لڑ غولدی یو
دود کربئی دا خلم -

خوره کادوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
ریں اکورئین بے یں پشمئی میں فیر بین بیگ کی اولاد سئی ہے
پہ دچی علاقہ کئبی پلوسی - د پپرو اوئی ر ککئی اگو گوری پہ کن
تعداد خنکل یہ شکل کئبی ولا پئی دی اودد غہ خلتو دآ صدن ذریعہ
دہ - دانوو دصدیق دحائے خائیکی بارہ کئبی بحث اوددی بحث
نہ معلومہ شوہ چي دا صدیق دختکود علاقہ قی وو اوقیر بابا
ہم ددی علاقہ سرہ نسبت لرو -

دلته پہ بل یو شہادت دتو شمال بابا سرہ دیونج نسبت د
ورارہ اوترہ دھفر دیو شعر پہ دنا کئبی یکم ہند شعر دارنگہ
دے - دا شعر دیوان صدیق پہ صفحہ ۱۵۸ پہ ۱۹۸ نمبر غزل
کئبی یک دے -

دا غزل دخان ددی غزل جواب دے
کہہ داسا سترکی را و جا رہا سم خان تے

پہ دچی شعر کئبی صدیق دتو شمال بابا دخان توری پہ احتراپی
طیجہ کئبی یاد کپے دے اودا بنکارہ خبرہ دہ چي دتو شمال بابا د
کورقہ تولو شاعرانو دتو شمال بابا دا احترام او عزت پہ تو کہہ دخان
پہ ہیجہ سرہ پہ خیلو شعرو نو کئبی یاد کپے دے تکہ عبدالقادر خان

ختک چي دنوشحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښې وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان واي بل يو پښتون هسي

اودغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښې وايي -
له حيا به تن د خان خور لے نه شي
په دا نوي که هر ټورمکه بي حيا ده
کامگار ختک هم دنوشحال بابا ذکر د خان په نامه کړے دے لکه وايي
دا غزل چي کامگار او دے په پښتو کښې بي له خانه
نه دا هسي کښې نه دے هېڅ شاعر په خپل ديوان
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنوشحال بابا ذکر خو حايه د خان په
احترامي نامه سده کړے دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقتضي د خان شرف دے
شېدا خان * په دي کامير د شاعران
که مرر وده ئې عرض دي تا انشا شي

ددي مثالونونہ ثابتہ شوہ چي صديق هم ددغه کورفي
 شاعر دے د نوسحال بابا نوم په ، احترام سره سکه دهغه د زمانو
 په خان په شعر کي ا خلي نورچاکه ذکر کړي نو نوسحال ئي یاد کړي
 خو چو زمانو اور وروني د خان په نامه یاد کړي چي په دغه کي
 دخپل سکه دور جمال خان زوي صديق ئي هم د خان په نوم یادوي
 دخپل خاندا ئي رقابت په وجه د مغلو سپکه او نفرت په خپلو
 شعرونو کي څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتو
 ته هم سپک گوري کوم چي د مغلو تک نوازي سکه په خپل یوغزل
 کي په صفحه ۱۰۷ باندې ليکي

توره شری بنه ده نیمه لنگ نیمه په سر
 ورک شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 وایه لپوني شول پښانه چي پسي زغلي
 ننگ و ته ئي شا کړه له مغولو غواړي زر
 حق پښتو دے که اوس بیا ونگد پاره
 سور په شهزاده کا دغه تور خو ئي په سر
 رواندي زه هلک ووم چي پرې دو ب محمد مین شو
 بنه بنه شهیدان وو پر مغول شول پرې دیر
 هېڅ نه دي نابوده یوسفري دننگ په کار کي
 نوم ئي د زمري دے تر شمال دي ز بستر

خُني که منصب خوري نولا کور په نپيل وطن دي
 پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيرېي خسر
 حال د پښتنو د ننگ په کار کښې را ښکاره شو
 واره هېڅ کاره نه يې حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښې ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
 صديق هم هغه پښتو غندنه کوي ده کوموچې د مغولو په سرو
 پښو پسي منډې وهلي او خپل ننگ ئې په هغوي خرڅ کړه وو
 او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندان يې جذبې غېرت ښکارېږي او په
 دې وخت ارمان کوي چې

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجي - له پښتو خاين شرغ

او دغه شان دچېد ننگيال توپيال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
 رگونو کښې تېره شوې ده او صديق هم د ميربي خلتو تاسه کوي
 ده په دې ختمه څېر نوال دوست محمد شينواري په خپله سريره
 کښې بيکي -

په کلاسيکي ادب کښې صديق د لورې پورې شاعر د په
 اشعارو کښې ئې ډېر داسې غزلې شته چې په نازک خيالۍ کښې د حميد
 او شېد شاعر او شپول دي د مثال دپاره د ديوان په غزل
 ۱۱۰۶، ۳۰۹ کتله شئې نو صديق باندې د خوشحال ننگ زيات ښه

شي صديق دتوري مہر توب شجاعت مہن شاعر دے سکھ وائی

مہر تي پھ مہر توب سرھ یاد مہر تي

د نامردو کلھ شوک وائی سنندري

د زمري نامہ پرې کسېر دہ زمري ^{وي} ھے

کوان بہ ھان کاندي دتورو پھ مہدان شوخ

مئلہ چي اروا بناد جيتي او اروا بناد دوست محمد شيناري ويشلي

دي چي صديق د تصوف او سلوک نہ اشنا دو صوفي شاعر ھم

وو بولتہ کبني مونر گورو چي صديق واقعي د تصوف او سلوک

د درونو نہ تہر شويے وو دھفہ صوفيانہ شاعري کہ اوکتے شي نو د

شعرونو نہ معلوم پي چي صديق مريد دي تصوف ھم کيے وو يعني صديق

ديو کامل پير نہ بيعت ھم کيے وو او مريد ي اختيار کوي وہ

سکہ دا لانديني شعرونہ مونر تہ بناي -

ھر چا وتہ خوابہ ترني شکر دي

د صديق وئيل د پير لہ برکتہ

د مريد تعظيم د پير عزت طلب دے

د استاد طلب نہ ئي مردودہ

تساي قباحت د وي کہ باور کسہ

چي مريد د خپلہ پيرہ شي مردودہ

او د غہ شان د ديوان پھ صفحہ ۲۵۰ وائی -

چي ثابت په شريعت شي
 نو سالک د حقيقت شي
 د توحيد د يوه کسري بله
 چي روان په طريقت شي
 بې پرواه به د فتن کړي
 چي د پير په معرفت شي
 د تلقين ذکر حاصل کړه
 چي مشغول په محبت شي

د دې شعرونه معلومېږي چي صدیق د صوفيت او د تصوف
 درجو - منازلو د پيروي او مريدۍ او اېونه پوره پوره واقف
 دے او په تصوف کښي د يو استاد حيثيت لري صفا حله چي د
 صدیق پلار فقير جميل ميان هم يو ستر روحاني مقام لري او د
 جذب و مال په مستي کښي ست د لويې الله په معرفت او د
 حق رڼا موندلو د پاره سرگودانه وو او د شريعت او طريقت
 نه پوره پوره خبر وو په دغه وجه صدیق هم د دغه مکتب
 طالب علم وو او په دغه مکتب کښي نکه د پلار لور مقام لرلو.
 د دې دومره تفصيلي بحث نه پس موږ ته معلومه شوه چي
 صدیق گمنامه نه دے سوانح چي معلوم شو صدیق خټک دے
 د هو شحال بابا دسکه رور جميل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 د دغه زماني دے د هو شحال بابا د شعرونو رنگ پورې اثر انداز

کتابونه

- ۱- هېوادمن زلي د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودس شاه ميان شجره نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل پشایي اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفېسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۴- نوح شحال ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۲ء
- ۵- د صدوق ديوان د شينوارې دوست محمد سرزړه شخړه د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نوانې پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفران خان تاريخ خټک حيدريه پريس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پريس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبسي عبدالحي پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرقع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - دکوم ځانے دے - د چاڅه دے - دکومې زمانې دے - د يو ټوسوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پېدا کېږي نو زمونږ ليکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار بس نو چې د څېړنې د کتابونو پاڼې وکول پکار دي - څېړدے که نور د علم ټکي پرې بيا اډانه کوي - خواږې د پاره بيا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي توکه ليکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو ليکوالو محقيقاتو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته او لیکم نو بيا له زه د خپل تحقيق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې دکوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلي دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو يو خطي مجموعه ده - يو انگريز محقيق پاړسي هيوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم يو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقيق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
لیکي -

دچمن بي نظير د شعر د شاعر په باره کښي يو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهيم
شاه وي حکه چي دي د کلید افغاني د تدوين
د زمانې د شاعر اولسي شاعر وو او د
فياض کيسه چي په کلید افغاني کښي راغلي ده
ده تکيل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کښي نور حقه معلومات چاته هم نشته - (۱)

ستر محقيق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهيم باره کښي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۹۳ باندې ليکي -

داقم المحروف محمد افضل رضا) ته پټ ستوري د
تحقيق په لړ کښي د محمد ابراهيم د لاس ليکي د
انون قاسم فوائد اشريعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کښي موجود دے
په آخر کښي ليکلي دي

"محمد ابراهيم متوطن ختيگ مصري بانډ"

۱۱) پادري هيوز کلید افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوصا کله چي صفي الله ختيک د باندي مليا د مصري
باندي نوبار تحصيل وو نو کيد ۷ شي چي ابراهيم
خه ورخي په مصري باندي کني هم تېري کړي وي
او حکه ي صفي الله ختيک په تېر وشوؤ عالمانو
کني ذکر هم اوکړو۔

د ابراهيم باره کني د افضل رشاد د وېشانته پس هغوي د ستر
محقق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني صېب يک هم په دې کتاب کني
هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي۔

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
مشهور بزرگ پير پونده مېږ په اولاد کني يو
ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبي
د پخواني طرز اسلوب په يکونکو کني د موزوني
طلقي شاعر او اديب تېر شوه د۔

په بل حله کني هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پټ ستوري کتاب
پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر صېب يک يکي۔
او د ابراهيم د ليکلو طرز د انجون دروېزه د بک
په سپړوي کني د ۷ هر کله چي صفي الله ختيک
په مياشت د صفر المنظر ۱۲۷۳ کني دده ذکر د
تېر و شوؤ عالمانو په حيث سره کوي د ۷
او د ميان صېب محمد عمر د شمس زوي عبيد الله
میان گل د خپل کتاب هفت پېگړ په ديا چه

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حضرت
ميان گل په ۱۳۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
وېلے شي پچې حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رضا صيب د بل کتاب
"د پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۴۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدا ونکے وو - د پير پر بنده
صيب په اولاد کښې وو د ۱۳۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېد الملوک
قيصې هم يکلي دي - قلبي ذخيره ې په
قبر کښې کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ې
کلید افغاني کښې نقل کړې شوه دے - غزل ې
د پښتو د قديم غزل ټولې ټوټې لري ټوټې
غزلې ې راقم الحروف پټ سوري * کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحی جيبی
صيب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سرانے نورنگ بنون کال ۱۹۸۴، صفحه ۷۵
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چي په

گمناوی کڻي مردے - حالات او دیوان ٿي نه
دے پاڻي دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
غزل تردی وختہ ژوندے پاڻي دے او دے
مون دهنی په وجه دیو بنه شاعر په
چٹ پیڙنو -

~

چي د عشق سودا په سوکرم کله مرد یم
سر پر بسکپه په میدان کڻي د عشق فرد یم
د عشق نوم حُکله په ما باندې سهي شه
وچي شونڀي وندي سترگي کونه زرد یم
د یادداشت بھرہ به بیاموم امید دے
نکه تن چي شغول شوے په یاد گو دیم
که ٻي سر او مال دیار په مینہ لار شي
خدا ٿي د ٿي نه کڻه که پڻي گم یا پڻي سو دیم
تعلق هستي ٻي دواڻه پڻي شا کڻه
جریدہ د عشق په لار کڻي روان فرد یم
دامن واخله چڻي گود ائوده نه شي
خسته پروت دیار په در کڻي لکه گس دیم
بپردان د عشق له سوزہ خیر نه شو
بواھیم حُکله منت بار د اهل درد یم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد مل زلمې هم د ابراهيم باره
کښې يکې -

ابراهيم از شعراى قديم پښتو است پادى هېوز غزل ابراهيم
دا از چمن به نظر رگيد افغانى تمجب کرده ابراهيم غزليات
عشقى يروود تذکره نويسان، پښتو شعر و شرح حال ويدا
ضبط کرده اند از دست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خېدرنه شول
ابراهيم حککه منت باد و اهل درد يم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محققينو د - تاريخ په رڼا
خه پر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندې پر شان
سوچ پکار ده او چې په اختصار کې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول حقيقتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي بناغله افضل رقما هېب په يو ځای کښې
يکې چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري بانډې
نومبار وسېدونکې ده او په بل ځای کښې د اشرهېب په وېسنا

۲. زلمې هېواد مل فرهنگ زبان و ادبيات پښتو چاپ وزارت

تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے چي د سوات د پير پوند، اولاد کني دے او هم صفه غزل
چي يکي کوم چي جيري صيب يکله دے -
البتہ ارواڻاد جيبي صيب به گننامہ شاعرانو کني اچو لے
دے او هغوي ته چي حالات نه دي معلوم دهغوي دا يک د
قدر وړ دے -

دا حئي چي بز د خپل نظر په تله او تلو هر چاته
حق حاصد دے چي خبرته او کوي زه خبرند وال نه يم خو
دنه د ابراهيم باره کني د خپلو معلوماتو په رڼا کني خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يکاته حتمي نه دايم - دنه راقم الحروف د
تپرشري يک او تحقيق په رڼا کني څه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيز کړي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کني
خپله خبرته پيش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگلشن بي تمثيل کني چي دميان
انگړکل کا خپل تاليف دې کني دکوهم شته ميان انگړکل دا کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کني يکله دے او په دې کني درخوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم چي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغیره، تر وخته وو -

خبرته چي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېرچل حالات او دنزدې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سپي نه چي
بي توکله بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانو چي راقم الحروف

چي کومہ نظریہ د ابراہیم بارہ کبھی پیش کوی ہفہ بہ دبرہ درج
شوی شہادتونو یہ تلہ تلی او پیش کوی بہ ئی -
میاں انجمن چي دکومو شاعرانو نو ذکر یہ خیل کتاب کبھی کرے
دے تو ابراہیم ئی دکومو شاعرانو یہ زمانہ کبھی اپولے دے د
دہ غزل دکومو شاعرانو د وخت سرہ قافیو ردیفونو سرہ سمون خوری
نوددی نہ معلومہ شی چي دے دہفہ وخت شاعر دے نو، سوچ
بہ موزن تہ یو لار اویشائی زمونز رہنمائی بہ وکری او بیابہ موزن یہ
دغہ لار خیل مرام تہ تگ کوو دغہ زمانہ یہ شاعرانو کبھی خوشحال با
ہم یاد شوے دے پینتو ادب بانڈی ددہ او دوی دخالدان لوی
احسان دے - خوشحال بابا نہ را واخلہ زامن - نمسی کوی ئی ہم
دپینتو ادب خد مت کوی لگیادی - او پینتو ادب تہ وده وکوی -
دغہ شان د خوشحال بابا مشر رور چي یہ جمال خان - جمیل خان
نواجہ جمال الدین نومونو بانڈی یہ مختلفو موقعو یاد شوے
ہفہ ہم نکہ دخیل رور دتوری او قلم خاند دو او یہ ادبی میدان کبھی
دخیل رور خوشحال بابا تہ روستونہ وونو بن صرف فرق دا وچ جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لار خیلہ کر ددی ہر جا وچ جمال بابا شاعری
ہم کوہ د شاعر یہ بارہ کبھی افضل رضا مہ پتا سوری نو کباب اور افغانستا نویالی
اوستر یگوال عبداللہ خد شکار بختائی یہ پینتاندہ شعراء پنجم
توک کبھی یہ رومینو صفحو کبھی زکو سرہ د ہفوی دشعرونتو
غزلو دہر یہ وساعت سرہ کرے دے - دوی خطی نسخی د تذکرہ
الاولیاء او نور محمدیہ یہ نومونو یہ فارسی ژبہ کبھی یکٹے یہ

پښتو اکېډمي پېښور کېږي پرې دې دغه شان الرشيف سټي
 افغانستان کې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
 وس هغوي د مناقب شېخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما دې
 مطلب د دے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېږي
 د چانه روستو نه دے نو دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
 خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - نکه د جمال خان بابا
 زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
 ديوان چې دکابل نه د ديوان صديق په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېږي څوک
 دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
 خان بابا زوي دے سکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
 بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دته به
 زه د خپل گران مشر ميان فرروس شاه فقير خپل د مرتب شوې شجر
 نسب نه خواله وگرځم -

لس
 د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
 زامن وو يه هغه بيبيانو کېږي د بي بي رابعې
 چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
 چې نومونه ئې په دې رنگ دي -

- ۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحاق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عناق ۵- محمد صالح (۳)
 - ۳- فقير خپل فرروس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل
- ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشمنی اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

دا رو ښه ثبوت څي دغه شاعر څي ذکر څي به څمن څي مدد څي وگڼن
څي تمثيل ميان انحرکون او کيد افغان څي پادري شيرز کړي
دغه گمنامه نه دغه گمنامه ځکه دغه څي پاتېتق نه دغه کړي د
فقير جيل بېگه جمال خان زوي دغه ځکه څي هم په دغه کتاب څي د
يوې زمانې د شاعرانو په قطار څي ځاي کړي دغه.

دغه شان بناغلي افضل رهنما څي څي هغه د مصري بانډي
متوطن ختيگ څي دتميل نوښار يو کلي دغه او سپد ونيک وو د مصري
بانډي لږ محل وقوع مصري بانډه په اکوري څي د سيند په څار
ده بلکه دا هم وپيل شي څي اکوري او مصري بانډه څي فرق
نه وو بلکه هر کله څي سيند يعني اباسين خيل رخ بدل کړو نو
مصري بانډي څي جدا کړه اشرف خان هجري هم دا په خپلو شعرو
څي په تاحت هم ياده کړي ده د جمال خان اولاد په پشمي - اکوري
دنهال پوره - نظام پور - شېدو او دغه شان په نورو خواوشا
کلو څي آباد دغه - دا هم يو ثبوت دغه کيد شي څي ابراهيم بابا
په مصري بانډه څي سکونت اختيار کړي وي ځکه څي مصري بانډ
او دغه قول نزدې خواوشاکي خود غويي ملکيت او جابدا د
دلته به زه د ثبوت په توگه د ارواښاد ستر محقق عبدالحليم
اشرفاني څي يو ليک ته د لوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل يو مضمون څي سرخط څي "اخلاقاً نه" دغه څي ليکي -

افضل خان دا ذکر نه کوي څي محمد اسحاق - محمد ابراهيم
د محمد صديق کشران روښه هم دده د پلار محمد اشرف خان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
 کښې د فقير ابراهيم پشتمې "سهروردي يو غزل
 راوړم -

چې د عشق سودا په سرکړم کله مرديم
 سر پرېکړه په ميدان کښې لکه فرديم
 چې دردان د عشق له سوزه خپرونه شو
 ابراهيم حکه منت يار د اهل درد يم (۴)

هغوي يکې په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
 لار کښې روان فرديم دا بنا ئې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
 وو چې د فنا ئې الله مرتبه ده چرته د مقام فرديت خاوند ابراهيم
 او چرته د افضل خان پلار محمد شرف خان هجري بکن افضل خان
 چې ذکر نه کوي -

دا وو د اثر صيب يک - دلته کښې اثر صيب هم د دغه ابراهيم
 بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
 رسېدے وي چې هغه مخکښې تحقيق سخي نه وو بلکه هرکله چې
 هغوي ته معلومه شوه چې جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
 او د مصري باندي او سپدونکې دے نو درې نه معلومه شوه چې
 دا ابراهيم جمال خان بابا زوي دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
 مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

۴ - خوشحال ريويو شماره ۱۰ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربیت کړې او وخت په وخت کې زامن هم سجاوه
نشین پاتې شوي او د تصوف، سلوک، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري کې هم د تصوف په رنگ کېنې رنگ ده بلکه په یو غزل کېنې وایې

یې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بیرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فترې زه کړم
د غافل په غزا کې هي رو رو
شوک غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
شوک فاخته غوندي ندې که په کو کو
بې افتابه زره پا یې نه ده
بنکاره وي دغو په مخ سره یو یو
د ستا مخ زما دسترگو منظر گاه دے
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بې دردان به اهل درد نه شي براهیمه
هرې لری که په سل خله کړې فو فو (۵)

د عبدالقادر خان خټک یو غزل هم په دې قافیه باندې لیکل شوی دے

۵ - رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور یونیورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موند لے دے نارې و هي هو هو
ٹوک طالب خني پستنه کا کو کو
عريشان يې پرستش کا له فوشيا نو
فرشيان هم پسي گويي په سو سو
د دوي خبرې مږ کوه مطربه
په نغمه کني يو يو وايه نه دو دو
چي راغلي له عدم دے وجود ته
اواز يو تر سله کا چي به خو خو
د تواني شاهين ياغي شورابه نه شي
که فریاد د عبدالقادر کاندې قو قو

د عبدالقادر خان بابا هم په دې غزل کې د تصوف رنگ دے -
دغه شان په چمن يې نظير کې د خوشحال بابا عبدالقادر خان
ختک ، اشرف خان هجري ، کامر ختک ، سعيد بابا سکندر خان ختک
د غېره و غېره دهغه شاعرانو غزل يې ليکلي شوي دي کوم چي
دغه ټول ديوي زماني شاعران و - او ابراهيم بابا هم د دغه
زماني د شاعرانو په قطار کې اډولے شوع دے -
په ټول تفصيلي بحث به ننږين نظر واپو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ دے - ابراهيم بابا زمانه
۱۲۰۰ هـ ليکلي شوي ده خودا زمانه نظر کې د عبدالقادر خان ختک
همزولے کم و بيش د ۱۱۴۲ هـ زماني دے ځکه چي غزلي يې ديو
بل په قافيه يوشان بکاري -

ابراهيم بابا متوطن نختک د مسري باندي اڪوري اوسيدونکي
دے دغه ٿي د اوسيدو اوکلي تبتو دے بل تبتو ٿي دا سڀ
نيشته ڇي چرتو په ليک کني راغلي وي دا ابراهيم بابا په غزلونو
باندي د تصوف رنگ هم پروت دے -

ابراهيم بابا د عبدالقادر خان سکندر خان دي د زماني په شاعرانو
کني بنودلے شوے دے -

د نوح جمال بابا د سکه دور جمال خان بابا په تبعه کني دا ابراهيم
بابا نوم شسته او د زماني سمون ٿي هم دهغوي د زماني سره دے -
ددي تحقيق په رڼا کني دا ثابت شوه ڇي دا ابراهيم بابا
هم د جمال خان حميد بگ فقير بابا زوي دے د مور نوم ٿي بي بي
دابعه وو په قام اسماعيل خيله وه - ضروري نه ده ڇي بس
دا تحقيق سهي دے بلکه زما ددي مضمون ليکو مطلب دا دے ڇي نور
پياوړي تحقيقات دي هم لټون اوکړي اويته دغه موضوع دي
خه او ليکي ڇي داروان نسل ترې خبر شي -

کتابونه :

- ۱- رضا محمد افضل پروفيسر پښتو پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي ۱۹۸۳ء
- ۲- رضا محمد افضل پروفيسر د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور،
يونيو رسټي ۱۹۷۸ء

- ۳- ښوونځي پادري کليد افغاني د څېړندويي عبداللہ خدا متگار
نختاني په سرزده کابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوح شحال ريوي شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال ۱۹۸۳
- ۵- هېواد ملزله فرهنگ زيان وادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه کابل ۱۹۷۷
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مډونه و مرتبه انوار الحق
سید يونيورسټي بک اېجنسي خېبر بازار پېښور
- ۷- جيبی عبدالحی پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسټي بک
اېجنسي خېبر بازار پېښور -
- ۸- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
جمال خېل پشتمی اکوړه خټک سټېر ۱۹۹۱ -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زموڼ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېږي د پرلومو
لومو شاعران - ادیبان - عالمان سپر شوي دي چې ځيني ښکاره
دي او ځيني اوس هم په تیارو کې پټ دي را برسېره کول غواړي -
خو دغه خلقو د علم خزانې زموڼ د ناپوهی په وجه ورځ په
ورځ گړوونو کې پټېږي او موږ د دغه خلقو د علم خزانې نه
مخرومه پاتې کېږو او زموڼ د د پښتنو په سیمه کې اوس هم داسې
لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کې د لویو لویو شاعرانو
ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېږي نو دې
پراته دي او دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نېشه
او د دغه ناپوهی په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم
ورکو کې شمار لې شي چې زموڼ د پاره د پرلومو زیان د کله
چرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د رازان
وخت تل به ترې د پرځه زده کړي - ولې چې د دغه نوموړو پوهانو
د علم په وجه نه صرف موږ د علم درناوه متور شو بلکه رازان
نسل به هم په دغه لارځپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شتم چې هغوي غواړي
چې دهغوي د اسلافو کارنامې دې په ډاگه کړي شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم وړکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گډونه سندرم او دهغوي ورک
قلبي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کې نوې اضافه وښي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے باندې چې اول په دې رڼا
واچو و چې دوي څوک دي دکوم ځای دي په کومه زمانه کې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې چلوو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلبي آثارو په رڼا کې او بيله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختيکو کې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې دستخو
ريافتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا (ابک بابا) د دې زامن وو چې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کسیر گل معروف بہ کاکا صاحب ۲۔ حضرت حیات بابا
۳۔ حضرت شیخ عفتان بابا

دوہی پہ تائید کینی د حضرت کسیر گل بابا (کاکا صاحب) د زوی
حضرت حلیم گل بابا کتاب مقامات قطبیہ و مقالات قدسیہ چ میاں
مہند اللہ کاکا خیل پہ فارسی ژبہ کینی چاپ کړی او پہ اردو کینی ترجمہ
پئی اروا بنیاد عبدالواثق کوثر کړی د ۵ پہ صفحہ ۲۳۶ باندی لیکي
حضرت صاحب کے دو بھائی تھے اور دونوں صاحبان
ولایت تھے ایک حیات خان صاحب اور دوسرا شیخ عفتان تھا
جو کہ شیخ جی کے گنبد کے نزدیک دفن ہیں۔

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو او دوارہ د ولایت
خاوندان وو د نوم حیات خان او دوہم شیخ عفتان
نومہد وچ د شیخ جی (کاکا صاحب گنبد سرہ نزدیکی بنسخت
دی -

د غہ شان تاریخ موضع د افضل خان خٹک کینی ہم د غہ ذکر
شوے او ستر تحقیق اروا بنیاد سرفراز خان عقاب خٹک ہم پہ خیل
کتابچہ "کاکا صاحب" کینی پہ صفحہ ۲۹ لیکي -
کاکا صاحب کے دو بھائی تھے ایک کا نام حیات خان اور
دوسرے کا نام شیخ عفتان -

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو دیو نوم حیات خان او
د بیل شیخ عفتان وو -
د غہ کتابچہ "کاکا صاحب" پہ صفحہ ۳۰ د مناقب شیخ رحیمکار

د ميان شمس الدين کاکاخېل (قلمبي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

د دۀ دوه روڼه په ځان

حيات خان او شېخ عفاڼ

د بهادر بابا زابک صېب د دې زامنو د اولاد سلسله په دې
دولده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکاخېل ميان کان وايي او د حيات
خان او شېخ عفاڼ اولاد ته ايک خېل ميان کان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران اديبان تېرشوي او
اوس هم شته زمونږ د دې مقالې دا نوم وروکے شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان کانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان کانو کښې خدايې خېلې ميان
سپېد رسول رستا ستر شاعر - اديب محقق - عالم تېرشوے ابک
خېل ميان کان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شېخه نسب چې راقم د هغوي د عمسي مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
خوړ روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کړي او مننه ئې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبداللہ بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لائق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفاڼ بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتينگ کلي په اوډيگرام کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ټي ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر رور عبد الجليل نومېد وچې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبدالواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ټي د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ټي د
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتينگ کښي د ابک خېلوميان
کامونيه نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه بيايي
وي - مياں غلام صدق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ټي د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
ټي غلام صدق ډېر ښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صدق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسې او شوار لسې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوڅو نومونه دارنگه دي
غلام صدق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خيرے - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صدق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - داڅو وو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځائے ځاښېن ے - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمی آثار

میاں محمد سعید ددیارسہی ہجری یونوم وروکے
 خوب ترپی شاعر او عالم ووچ پہ سعید تخلص سره ئی شعر ویپی
 ددوی پہ قلمی آثارو کئی پی کوم قلمی آثار پہ لاس راغلی
 دا آثار پہ پښتو ادب کئی دیونوی باب (ضافه لری هغه خطی
 آثار پہ دارنگه دي -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 ددی آثارو تفسیری ذکر پہ دا ډول دے

۱- فتح العراق :

دا د میاں محمد سعید دلاس نیکے شوپی خطی پښتو منظومہ
 نسخہ ده چی دراقم سره په کتب خانه کئی ټولنی ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸ کئی په لاس راغلی په دې کتاب کئی میاں محمد سعید
 د زقوم بادشاه د جنگ قیصه په ډېر تفصیل سره بیان کړې ده او
 په دغه مناسبت سره ئی ورته نوم "فتح العراق" ایښود دے۔
 دلته دا خبره یاد لرل پکار دي چی د "جنگنامه زقوم" په نوم یو وره
 کتابچه چی ۱۶ مخونه لري په هندو پرېس د هلی کئی چاپ شوپی ددی
 نسخی مؤلف "امیر" نومېږي او سله نسخہ د محمد ابراهیم د زقوم
 باد ... ا ه قیصه نومېږي په خطی شکل کئی پښتو اکبریمی پښتو
 یونیورسټی او د افغانستان د ستر محقق گوان زلمی هېوادم
 صېپ په کتب خانه کئی موجوده او د میاں محمد سعید دا جنگنامه

ز قوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کې ليکل شو دے
په حېم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ يې يورپي دے ژبه يې ختيځي ده په
قطع ۲۵×۱۴ سنځي ميتر دے خط يې نستعليق دے په توره سياهي
ليکل شو دے يوڅو مخونه يې په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حكايت - مناجات - نعت - مناجات -
صفت چهار يار - بيان گردش زمان و حالات جهان - حكايت - سبب
تاليف کتاب بيان حالات خود" ليک دي ورپسې د (۷۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
پورې د زقوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلې ده او په
آخر کې خاتمه په عنوان " نبي الخاتمه کتاب و تاريخ" سره کېږي ده د کتاب
په باب " سبب تاليف کتاب و بيان حالات خود" او د کتاب د ليکلو وجه
يکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۸ ماه محرم الحرام
۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشرور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
گوداب ملک ننگرهار کې وډاکوانو د لاسه شهيد کړے شو لکه يکي -
په مقام کېږي د ډکي غلو مفسدانو
دے شهيد کړو او حال واوري اے يارانو
د خپل رور په غم کې غمجن شو او د ډېره غمه او دکورني و اقتصاد
مشکلاتو له سببه هندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کې د
زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
دغه مشکلاتو حالات يې دراقم سره دهغوي د لاس ليکلے ليک په
فارسي کې چې خپل عزيز ته يې دهند وستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
کې په تفصيل سره ليکلې او په کتاب فتح العراق کې هم دسې حالات

بيکي رص ۳۷)

هر کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي نپيل ملکه وتخته
سفر وکړه کوندا ددي داسه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور حه
برابره دغه گادي کښي د اور حه
نوروان شدم کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي يې بڼه نيت دهند وستا
لازم شکه کوز دکن ان ويرا ساه
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه يې يار نه يې شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوښل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ بيکي -

خاص پور شوې د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور يې خان شغولو جوړې کتاب کړ
د کتاب يې د غزا په يوباب کړ
و د سره هم شته د دې پرې قيصي نورې
د عبت او نصيحت که يې گوري

د کتاب د نوم باره کښي بيکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
په فارسي کښې دغه نوم لري او راق بيا
د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
چې خانق دازق جبار خبير عليم دے
چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
نَمْ يَلِدُ وَنَمْ يُؤَلَّدُ لَهُ حَاجِبَةٌ په وزير
چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسمه
چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے د ائمه
د زقوم قيصه په صفحه ۱۰۱ د آغاز داستان جنگ بادشاه زقوم کټ
محمد در پس اورفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي.
ای قلمه راشه بيا وکړه تحرير
تحرير هسي چې ملک کوي واره مينون
د مخزن د فارسي شه پښتو سنج
په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
په د عا کښې به هم ياد کړه ما يارانو
هسي نقل د ناقله نه د فارس دے
هغه څوک چې بيا د دې قيصې وارث دے
هغه کاندې په دارنگه واوره ته بين
مايدله دا بيان دے هسي شان

چې حضرت په مدينه کښې يو ورځ ناست وو
دې مجلس ورسره ناست په چې وراست وو
هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
لار خو منکي لکه ستوري د آسمان
دېر اصحاب وو ورسره موره هم نشين
په د ا ميان راغی فرمان درې متين
چې را ئيل راغی په حکم دستار بيا
شو په مخکښې د حضرت نبي مختار بيا
چې را ئيل وے يا رسول اصلوات دے
دا صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
اے په نژد دخدا ئے دهر نبي قبول
د عراق په طرف درومه روانې ه
حکم دغه دے يو دم حعطليگه
د عراق په نواحي يو قلا ده
د کفار تن په هغه هائے غوغا ده
او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
او بادشاه په کښې ښکاره واپم زويم
دے په ټولو کافرانو دے سردار
د عراق په ملک کښې حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل لشکر
 رب به درکړه درته فتح هم تفر
 د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې بټ سره
 پاڼې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
 ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذابه
 هم سره د قبول امت د پاک حضرت
 کوه داخل موجهله واره په جنت
 او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
 دارنگه شعر يکي -

زړه مې بشد د غمونو په زخيره خلقه
 نورې وکړه سې رنگ يو تدبير خلقه
 دا قلم او سياهي هم کاغذ درې واره ^{خلقته}
 ما کړل جمع سره دوي کورې هم غاړه خلقه
 نورې دا احوال تحريک و دې د پاره خلقه
 کونډ ياد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
 يو د عا که ماته وکړې د اخلاصه خلقه
 چې زه شم خلاص هم د غمونو د اسوا ^{خلقته}

رب به درکړه عوضونه بي پايانه خلقه
 زه دا سوال کوم هې درحمانه خلقه

۹

بل تاریخ وودرجب المرجب اتویشتم خلقه
 هم سنه د هجره هې نویشتم خلقه
 دیارلس سوو پی دپا دپاسه دیارلس نووا خلقه
 داسنه وه چی کاغذ شودلته تورا خلقه
 په تورا خنکلی کنې د بنگال دملک آسام
 نن ماسعید کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

میان محمد سعید د کتاب فتح العراق په آخر کنې د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کنې په
 خپل لاس په قطع ۲۵۴۱۷ سنې میتر په قوش سیا هی سره منظومه
 پښتو کنې سفرنامه بنگال په عنوان

در بیان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کیفیت احوالات ملک آسام

لاندې لیکلې په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلکتہ کنې د
 خپل کلي نه لرې وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

۱- قلمه را شه بیا ز ما دم ساز شه
 تر د خپل کوڅه اوچت په دې آواز شه
 سرکوه بنکته په دې کورد خپل دوات کنې
 دا حالات د آسام بنگال کوه په ابیات کنې

ته به ملک ته څه تحفه یوسې دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاېی ځای نه

بنګال ته دتلو سبب دا سې یېکې

چې کارونه دتقدیر ټول دحکمت دې
څوک خبر خلقه ددروشي په حقیقت دې
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
دخپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک چې غم دخپل بستر دپاسه خوب کړه
څوک داهې سرگردان گویي آشوب کړه
دگردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندې یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالی !
رادوان شوم دخپل ملک . جسمی !
برابر دا نخل په نیار د کلکې شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وادیلې شوم
دپراشنا مې سرل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکې دیو جماعت باره کېنې یېکې -

خاص په شهر د کلکې کېنې جماعت دے
پې جوړي مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه په کښې صافي سنگ مرمر ده
د مسجد د پاسه بيا مدرسه سب ده
خوف ندي يوجوب منقشو ساز ده
مدد حمت په هغه شه چي استاذ ده
دغه شان د جماعت هر بنا است چي په کښې ستايلے او په يود پر
جنکي انداز کښې چي د جماعت نقشه زمونږ مخکښې پېش کړي
په دې سفر نامه کښې يو غزل بمحل عنوان لاندے ليکي چي يوڅو
شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلے
سکه څوک چي په خړ سور وي شرمېدلے
خدا ښه دې ننگه په ذلت د سوال اخښه څوک
لکه ما چرته پرې نغوچم نه کلے
د اُميد کچکول په لاس هرځاے ويلار يم
داسي وريشته چي زه نه ښم ور غلے
په وطن د بنگالي کښې مسافر شوم
په هېواد شورانه پاتي کور او کلے
د سفر نامې په آخر کښې دا بيت ليکدے
که يو اچي په چا پېښ چرته زمرے شي
غټې صورت به شي ويرے نه ترے شي
په پښتو ادب کښې ورمېر سفر نامه منظومه د خوشحال بابا
سوات نامه ده او بيا ورپسې ميان محمد سعيد ته د اعرار

حاصل دے چي په ديارلسمه هجري کښي ځي منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال دملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کښي د خوتنگال بابا د منظومې سفرنامې نه پس داسفرنامه
دوهم جيت لري چي پښتو ادب سره علاقه لرونکو د پاره د نوي معنوما توپه طور
پېش کېږي د پښتو ژبې دا نوم وروکې لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوکې او د کاتلنگ کلي په لويه هديره کې خاورو
ته سپارکې شوکې لوي خدائې دې جنونه نصيب کړي امين دا وو
نوم ورکې شاعر۔ عالم ميان محمد سعيد چي مادتيارونه رڼا ته کسرم
هيله لوم چي پوهان به پرې نوس هم څه د قلم لاندې راوړي۔

کتابونو:

- ۱۔ محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخړه ليک در
۱۳۱۳ هـ درکتابخانه ميان وکيل شاه قبيرخېل ساو لډوهر (مردان)
- ۲۔ هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو فارسي (مطبعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء)
- ۳۔ رفيع حبيب الله پښتو پامنگه پښتو ټولنه دولتي مطبعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴۔ عقاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۳ء
- ۵۔ حلیم گل شېخ۔ مقامات قطبيه ومقالات قدسيه فارسي (جذبل
پرنټنگ پريس دهلي ۱۳۱۸ هـ)
- ۶۔ خټک افضل خان تاريخ مرصع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي بيک (جنسي خېل بازار پېښور)۔

۷- پښتو مجله د پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰م

نه تړجون (۱۹۹۱م پورې)

۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پریس

پشاور ۱۹۷۵م

۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید

در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجره نب ایک خیل میان

خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -

۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا

نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مردان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي
چې په هغې کې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي
دغه شان په پښتو ژبه کې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې
لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې
کې د سترنگيال شاعر - عالم او حکيم دوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن
لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کې د طب روښنه کتاب گڼل شي -
په دې کې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي
نکه د مثال په توگه د طب نامه د دوشحال خان خټک مرتبه مجد تقويم الحق
سلاخېل مطبوعه دوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي
کال ۱۹۸۵، په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښم سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقيقه شي
پرو د سترگو عقيقه شي
حنا داخله ښه ئې آس کا
ته ئې پور په سرپاس کا
ستا صحت به ووشي کوره
ته ئې پورې کوره اے دوره

دغه شان د مجد صدیق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
ذکرې په خپل مقالتي کتاب د کړک کښکي چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
۱۹۹۶ په صفحه ۴۳ کړې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکلې شوې ده -
او بله قلبي نسخه د خوب زبني شاعر - نیکوال محترم رومان ساغر
د کورنۍ سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
کښې د بيمارو حالات او بيا علاج نودلے شوع دے نکه د رومان
ساغر يو مقاله "صديق شوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
پېښور اکتوبر ۱۹۹۰ کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
د شروع کېد و نه يو شعر ليکلې چې دلته ئې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقہ! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
دليل العليل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالجليل اثر
افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي پر اپرېل ۱۹۶۳ په
صفحه ۵۶ باندې داسې معرفي کړې ده -

" معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتې بعد

په مثنوي کښې ليکلې دے - د دې کتاب "دليل العليل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ئې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ مخونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوع دے او د

خٽڪو د علاقي د موضع تڪارو د ميان بازگل ولد حرم شاه
فقير خپل ٻه ذريعه پڻتو اڪي پي پڻتو ته راسپڻ لے دے
يو بل منظوم طبي ڪتاب "شافع الامراض" ٻه دري ميا شينزه مجله پڻتو
سنگوان مولانا عبدالقادر اڪٽوبر، نومبر، دسمبر ۱۹۵۹ ۾ ڇاپا ڊپٽو اڪي پي
پڻتو پڻتو رستي ڪي ٻي ٻه صفحہ ۱۲۴ زمونڙ قلبي نسخي "د مراد
شنواري مقالہ ڪي ٻي معرفي ڪوے شوے - دا ڪتاب درياست سوات
د توتالہ ڪي ملا بازگل د عرف او فارسي ٿڙي د طبي ڪتابون تنه
ٻه پڻتو ڪي منظوم ترجمہ ڪوے دے - ٻه ڊي ڪتاب ڪي مختلف
بابونہ ڊي ٻه هر باب ڪي در تخ علامت او دهن ٻي ڊ پارہ نسخي ٻوڙے
شوي ڊي ٻوہ نمونہ ٿي دا رنگہ ده -

باب در بيان زيري

زيرے دے ٻه دو رنگ
بيان ڪم زه له فرهنگ
يو زير دے بل دے تور
تاته و ايم زما رور
خودي ڊي دا صاحب درنج
ٿري به شي صاحب د ڪنج
ڪه اوبه خوري دهند واني
د پخي تا د اوچي
دا قائده ده د خورما دا شاري
ٻي ٻه خوراک ٿي ٺوڪ راوري

پڄي رڳان د چا اسود وي

که تے چهار تر پڄي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په ځپل کتاب
د پښتو نثر اته سوه کاله " کښي هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د زابه علوم او حکمتونه " باب لاندې په صفحه ۹۹ کر دے -
زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو-چې په
علم طبیاندي په پښتو ژبه کښي د پر بنه بنه کتابوله لیکل شوي دي چې
په هغې کښي د بیمارو علامات ، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه پڄي کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه يو ثایاب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت يا طبي فرهنگ دے چې په
انگریزي کښي ورته مېډیکل ډکشنري هم وپیل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کښي منظوم طبي لغت نه دے تر شوقه او نه ئې چرته
ذکر- په دې وجه زه دا په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
فردوس شاه فقیر خېل مرتب کونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
فقیر خېل بېگ له اړخه را سپړو شوقه دے او زما په کتابخانه کښي
نور دي دے دا قلبي نسخه د مقدمات افغاني په نوم میان تجمل شاه
فقیر خېل تالیف کړې ده . د دې نه مخکښې چې په دې لغت بحث او کړو بنه
به دا وي چې د دې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه ته به دوه قسمه معلومات په لاس راشي یو به د نوم
ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقيقتونو په کار به هم راشي - ميان تجمل شاه
فقير خېل د صاحب ديوان شاعر - عالم - مبلغ - يکوال ميان حمد الله
فقير خېل زوے دے او د ميان حمد الله فقير خېل ديوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدماتي سره مدون شوے دے - د نوح محال بابا د
سکه ورور فقير جميل بگ په اولاد کښې دے - د ميان تجمل شاه فقير خېل
شجره نسب د کتاب شجره نسب فقير خېل، مرتب د ميان فردوس شاه فقير خېل
شعبه ۱۹۹۱، صفحه ۵۵ مطابق د رنگه ده -

ميان تجمل شاه ابن ميان حمد الله ابن ميار
کمال الدين ابن شهيد الدين ابن شيخ فريد گل
ابن فقير محمد صديق ابن جميل خان يا جمال خان
رفيق صاحب ابن شهباز خان ابن يحيى خان
ابن اکوړه خان ابن دروېش محمد -

د ميان تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوي نومونه دا دي -

محمد اسرائيل شاه، محمد يوسف شاه - محمد ايوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائيل شاه چې په خان ميان شهوړ و هم د پښتو شاعر
او عالم و ميان تجمل شاه فقير خېل په سره چينه ريار حېن کښې
سکونت لرو او اوس ئې هم نسي يعني د ميان اسرائيل شاه - محمد
يوسف شاه - محمد ايوب شاه زامن په سره چينه او يعقوبي کښې
د سوکالو ژوند تېروي - ميان تجمل شاه فقير خېل د پښتو عالم شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدني نېټه معلومه نه ده نو د پلار مولوي
میان حمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کنيې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې میان تجمل شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو د خپل سکونت او ځانې ځانگړي متعلق په خپل
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کې داسې يکي -

په سره چينه کې روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب د يکلو نېټه هم ښايي چې موخه ترې په اسانه ددوي نه

تاکل شو دوي د کتاب د يکلو نېټه داسې يکي

سن د هجرې يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوسه نوسه د پاسه دينه (۱۲۰۰ هـ)

پس لږ اوس بس دينه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۲۰۰ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان د خپل ځاندا ن متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل يم

ما هيت کنيې زه ځان خپل يم

د خپل نيکه فقيرخېل بگي چې د خوشحال بابا سکه ورور وو د پس

بوئ ولى الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا شهرت لرو

سکه د خوشحال بابا يې د خاقان او سرداري ژوند تېرولو خو لوى خداى

ٺي زيرُ بدل ڪيو سرداري - خاني ٺي په ته ڪوه اود طريقت لاري
خيله ڪوه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول ڪنبي دے سردار وو
دختڪو شهر يار وو
د دے د گل ختڪ سردار وو
يو منصف عادل رويدا روو

دانووه دميان تجمل شاه فقير خيل پيتر ندينه اوس را ڪوهه
قلبي اثر طرف ته كوم چي په مفردات افغاني نوم باندي ميان پب
په پښتو ڪنبي منظوم طبي لغت تصنيفا ڪي هسي جو په پښتو ژبه ڪنبي
په نشر ڪنبي طبي فرهنگ ليکي شوي چي ذڪر ٺي گوان او محترم سر تحقيق
زلمي هيو دمل په خيل ڪتاب " د پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پرستخو پريس لاهور سال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندي دارنگه ذڪر ڪي دے -

د پښتو ڊپٽو اڪيڊمي په خطي ڪتابونو ڪنبي په ۷۷ نمبره يو
پښتو طبي ڪتاب محفوظ دے چي ٽول نمونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي ڪتاب د
مرفود ڪاتب په خط ۱۳۰۶ ه ق ڪنبي ڪنل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر ڪنبي طبي لغت موجود دے جو تر
اوسه په نظم ڪنبي چاهم طبي لغت نه دے ليکي اود ويا ميان تجمل شاه
فقير خيل ته حاصل دے چي په پښتو ڪنبي ٺي منظوم طبي لغت مفردات

افغانی په نوم روښنه جثیت لري په دې قلمي نسخه کې د جړو بوتو-
 مپسوؤ - سیزو، کُناورو مرغانو - معدنیاتو، گیاکانو نومونه په
 الفبائی پټۍ کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بیماریو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې ددغه ټولو څیزونو معنی او
 تشریح په نظم کې د پربکلي انداز سره یکه شوي دي چې دهغوی
 د شاعری معیار ترې معلومېدای شي - هې خو لغت - فرهنگ یا
 د کشري وايي هم دې ته چې د هر څیز معنی په تفصیل سره لیکوي
 نو میان تجمل شاه فقیر خېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشریح سره سره
 یوچ پر اهم کار دا هم کېدای چې پوره خواص یې هم ورسره لیکلي چې
 نه صرف طبي لغت دے بلکه خواص الادویه (سیتد یا سیدیکا) ورته
 هم وپیل شي ددې کتاب شروع د رب یر و تمم بالخیل - یا فتاح -
 اشعراء تَلَا مِيزًا رَحْمٰنًا تَه پَس بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ مَا
 تَوْفِیْقِیْ اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ اُیُّبُ نَه پَس د کتاب نوم داسې
 یکه -

مفردات افغانی از تصنیف میان تجمل شاه فقیر خېل او بیبا د
 لوسته خدایه حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې یو څو شعره یکه

حمد شکر هم سپاس
 د خیل خدایه وایم بی قیاس
 چې لائق یې د عرفان کورم
 د خیل ذات یې شناخوان کورم
 حمد شنا د پاک احد
 ازلی دے متر ابد

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب بنايي چي
عنوان ټي دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د د چي کتاب	د تصنيف وايم احباب
ماچي نور علمونه روره	ترخيل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځان باندې مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کښي زمونږ ياره	يو رنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر د پر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	درې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به دانته	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ وښل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لايه زيات بدل شو	په علاج به يو په سل شو
په شلمه ورځ سخت	ورکړو رب په خپل قدرت
پس له دي نه علم طب	ما په ځان کړ د نورو واجب
زمونږ ځان کښي يو حکيم وو	د پر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کړو شروع واوره بيان

میزان ده څخه ما خلاص کړو

رشتيا دا چي مونږ کوز پاس کړو

چي ڪوم ٺاڻه به پاتڻي شنه!
ما به ٺاڻه ٺڃه بيل ٺڪوونه
چي ميزان خلاصهه و رور ۵
ڊهر لغات جمع شو ڪوره
ما و پاتڻي ڪران لغات شو
زده ڪول ٿي ضروريات شو
يوسف زي ڪٽي ڪيماڻ وو
مشهور چي ٺوڪ عيان وو
ماله هر يونه پراسان ڪيو
دوي په هر يودا بيان ڪيو
دا لغات شهو، ڪران دي
عربي - فارسي - يونان دي
دا پر پڻ ده په وڙاندي ڇه ته
زياتي رسي ٺه ڪوه ته
زبه زماشو ڊهر پڻ شان
گزر ٻدم به سو ڪردانه
حڪيم نه وه په دانشان
چي ڪامل وي طب ڪٽي جان

نيت ٺي اوڪرو دفتر
لازم شهرت سراسر

هر بازار کڻي صد هزار وو	حکيمان په کڻي بيار وو
ماهيت کڻي رسته وو	مگر کوم چي پوهند وو
مخلوقات ورته چندا وو	دهغو ملاقات کسان وو
پاک الله ته په اسره شوم	مگر زه ورته دپره شوم
ترې شروع ې طب اکبر کو	خدا ته زمانصيب بهتر کو
هر مشکل راته سرگند شو	ورځ په ورځ ې بخت بلند شو
طبابت زما کامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک ې خوس په هر تما شو	رامات ماته مخلوقات شو
تل کاوه په ده سوال	سائلا نو راته سوال
د هر چا به شي پکار	يو لغات که شي تيار
يو لغت تصنيف کوم ياره	نيت ې او کس و خدا ديار
چي هر شوک شي پرې پوهان	په پښتو ژبه اسان

چي هر شوک ترې بهر مند شي
په کامل مقصود نور سند شي
ما دې هم په دعا باندي
ياده وي که شوک بنه کاندي
بس کوه ميان جمل شاه ته
خپد مقصود کوه زرا نشاه ته
طالبان درته حيران دي
دې کتاب پسې گويان دي

حکیمان کٺٺ بيماران دي

دے تصنيف ته په ارمان دي

شپه او ورځ کوي دا کلام

افسوس زرشني لغات تام

دا و د لغت د لیکلو سبب چې میان تاجمل شاه فقير خېل لیکلے او
 هغه قول حال ټي پکښي لیکلے دکوم په وجه چې دې طبي لغت لیکلو ته
 تيار شو - دا طبي لغت ټول ٢٤٤ مخونه لري په خپل کاغذ په تور
 سیاھي لیک دے - هر صفحه ٢١ کرښي لري خط ټي او ضمیمه نستعلیق
 دے تقطیع ټي ١٠٠٥ ښتي میتر * ٤٠٥ ښتي میتر د جرو بوتو
 معدنیاتو حیواناتو او ماکنانو نومونه په الفبائي طریقې
 سره لیک دي هر نوم په تور سیاھي سره په غټو لیکونې لیک
 دے او سره کرښه ټي ترې په ښو کور شکل کښي تاو کوي دا کتاب په
 اتوشت (٢٨) بابونو کښي تقسیم کړے شوی دے - د رومنې یا سپر
 شروع داسي کوي -

باب اول در بیان ادویه که حرف اول آنها البقاست

فصل الالف مع الایفا رو میتے معنی اونخواص د آ بارزده دوم د آ

ابنوس - دریم د آ امیس شلورم د آ ایل په دې ترتیب سره لیکي

دلته به ددې یو دوه مثالونه او لیکو چې ددې کتاب په صفحه ٩ باندې

لیک دي -

١ - آ بارزده !

آ بارزده کسره دلجه عربی ده لب شکره

يو نافر کڻي زما روره	امو ليقون بلي ته گوره
په روي کڻي هم دا نوم د	حکيمانو ته معلوم دے
په زبان د هندوستان	نوم ئي بنکادي بنه عيان
په پښتو کڻي پي مرقوم دي	سوي مس هم دد نوم دي
دا هم سترگوله پکار دي	بنه دارودهر پيما دي
په دويمه درجه کڻي	سرد هم خشک دي امزج کڻي

۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که	دا شه زده کسره نېک لفسه
په روي کڻي امکينس دي	سيفا فطوس يوناني ئي
په فارسي هندي کڻي ياره	پښتو هم ورسره شماره
دده نوم ابنوس شهو دے	ويه ونه ياري گوردے
حار يا بس دي زما روره	په دويم درجه گوره
شپن ماسي قدار لرينه	ياد کسره ته په نوي شيدينه

که په دي بره شعرونو نموس او کپه شي نو ددي نه د هيا تجمل شاه
 فقير نجل د علم اود حکمت اندازه په اسانه لگيدے شي چ د پوڅيځ معني
 ئي په عربی، فارسي، يوناني، رومي، هندي او پښتو کڻي ليکلي.
 دغه شان په دي کتاب کڻي ئي ډېر ناياب او عجيبه څيزونه ياد
 کوي. د کتاب په آخر کڻي ليکلي.

تعمت المفردات افغاني

شکر شکر کتاب تام شو فکرمته زره ئي ارام شو

شپه اوورځ وومہ عرقاب	زہ د فکریہ دریاب
زہ زما عرق نایاب وو	فکر لہ عظیم دریاب وو
ما کو تیارہ کبھی جان	مربو نیا غوندھی گنران
دھی کتاب تہ ہی پختاک وو	جگنو ہون زمانہ خوراک وو
ما پدون کسرل د پری تیا	ناگاہ لعل ڈر الماسے
و پش کسرل ما پہ حاجت مند	پہ نامہ د خدا وند
طالبان دی د پر د لب	حاجت مند ورتہ اکش
شروع او کوی حکمت نواشی	دی د طب پہ نیت روان شی
لہ استاذ نہ پہ خفگان شی	چچ لغت راشی ستوما شی
شروع کوی کتاب کبھی دی	یو لغت ددہ چچ پر بن دی
عبس قبول عمر کسر پر	بعضی لوی نہ پوہی پری
بلکہ د پر دی تر پ بہتر	د لغات دے ڈر گوہر
وی قسمت پہ طلب کار	پہ نامہ د کسر د کار
مطلب بیا موی خرمند شی	حاجت مند چچ نفع مند شی
ما دی د پر پہ دعا یاد کوی	پاک مولا تہ دی فریاد کوی
شاید خدائے ما او بجنینہ	تل دعا دی راتہ کوی سنہ
د جنت بوستان بہار	دالہ کوی خیل دیدار
فصل خوارہ دانش تہ	بس کسرہ میان تخیل شاہ تہ

کہ نازل فصل پہ ماشی

مس عمل بہ ہی کیمیا شی

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجرې چي یادېږي

د یارلس سوه چاپېږي (۱۳۰۲)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس دینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ کې لیکلې - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېرې به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

- ۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم
پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساوند هېر ^{مهران}
- ۲- طب نامه د نوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکاخېل
نوشحال ديسرچ پېل پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي ۱۹۸۵
- ۳- افغاني اثر عبدالحمید - تېر هېر شاعران - پښتو اکېډمي پېښور
یونیورسټي ۱۹۷۳ -
- ۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټر پېښور
لاهور ۱۹۹۶
- ۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
فقير خېل چشمه کوره ننگ کتبه ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸- د ميان خدا الله فقير خېل ديوان تدوين و مقدمه ميان وکیل شاه
فقير خېل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹- مجله اباسين پېښور مياشتيزه اکتوبر ۱۹۹۰ء پرېس انفارميشن
د پياريتمنت پېښور -
- ۱۰- مجله پښتو درې مياشتيزه اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پښتو
اکېمي پېښور يونيورسټي -

نوشحال خان خٽک او حکمت

که چرې مونږ په حکمت لفظ غوس او کړو نو دا د عربې
ژبې یو داسې لفظ دے چې د عقل پوهې - دانشمندی - چل
ترکیب د صرخیز د تحقیقت معلومولو علم و فلسفې او د طب د پاره
استعمالېږي او د معنی او توفیق چې په چاکېږي موجود وي صفه
په حکیم - دانشور - عالم - طبیب بیل شي - حالانکې په نن
زمانه کې مونږ اکثر طبیب ته حکیم وایو او د حکمت خاوند
چې گڼو چې داسې نه ده - حکمت یو داسې لفظ دے چې ددې
چولې ډېره اړتیه او پراخه ده لکه څنگه چې د معنونه ظاهره
ده د لفظ د ډېرو علمونو احاطه کوي - پونکه دلته دا
لفظ د موضوع په لحاظ د نوشحال بابا سره تړلے شو دے
او دا موضوع داسې موضوع ده چې په دې باندې په لږ وخت
کېښې مختصره مقاله لیکل او وپیل ددې موضوع د شان سره
سمون نه خوري - ولې چې نوشحال بابا یو داسې نابغه عصر
ستی وه چې د هغوي تبول ژوند د حکمت او دانائے نه ډک
وو - نوشحال بابا پخپله یو بشپړ انساني کلوپېډیا وه او ددوي

د ژوند هراړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه وي او يا هم چې خوشحال بابا يو فنکار
دغه - يوشا عرذبه نو دا خبره نيمگړې او بې وزله ده که ژه
وايم چې خوشحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سياستدان دے - سردار دے د عمرانياتو
ماهر دے - پت پال دے ننگيال دے - جنگيال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتي
اثارو شاهده کونکي دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د بنکارياتو ماهر دے - د پښتون نېغ شناس
دے سماجي او اسلامي غبر دے - فلسفي دے صوفي دے
سياح دے - مورخ دے - محقيق دے - د هنرونو خاوند دے
او د ډېرو علومونو نه خبردار دے - او هر کله چې دا خوږه لري نو بيا
هغه حکيم دے - دانشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصيت نه ډېر متاثره ؤ او ځکه نو وايي -

ان حکيم ملت افغانيان

ان طبيب ملت افغانيان

خوشحال بابا يو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
علمونو باندې پوه ؤ د حکمت چې هر څومره معني دي دا ټولې
په خوشحال بابا کېنې موجود وے - خوشحال بابا که دکاشان
مطالعه کوي او که د فطرت درنگينو نيکلا او بناسټ مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کينې پيداي نو هم ئې د عقل او پوهې په
 رڼا کينې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
 د دے او کله چي انسان ته د انسانيت معراج ورښايي - نو هغه
 هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
 انداز کينې او چي پي چي انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
 اسرار و موزنه خبر د رکړي حکمته نو وايي -

د خوشحال و شپل معقول دي

پرې به پوه شي چي عاقل وي

د خوشحال بابا ذات د گڼو علمونو منبع وه او د اتول علمونه
 هغوي موزنه په خپلو تفنيداتو کينې پرېښودے دي که کس
 د هغوي ديوان په ژور نظر وکتے شي نو هر شعر ئې د حکمت نه
 دک دے او حکمته نو وايي -

درست ديوان ئې لکه باغ د علم گنج دے

پکيني هر رنگه گلونه هر نهال

که د خوشحال بابا حکمت موزنه په معني د طب کينې اخلو نو دغه
 مهديان ئې هم کتلے او که په دغه رنج غور وشي نو خوشحال بابا
 يو ستر حکيم طبيب معالج هم ؤ هغوي نه صرف د انسانانو د علم
 طب نه واقف و و بلکي د مرغانو طب ئې هم زده ؤ او د بيمارو و دانو
 نه په ښه شان خبر وو او حکمته نو دخپل حکمت باره کينې و ئې
 د حکمت و شپل به و ا ئې مختصر
 په معني کينې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چې هغه به د دوي په شاعري کني نه وي او که
نو پيدمجن کاکړ وايي -

که شوک بحر مواج وايي ورته بسايي
په ديوان کني ئي موند شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق مېجر لامرئي هم

بيکي چي

د مغرب د شاعرانو په شان دنو شحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت او دانائے نه ډکه ده او
حکه نو وايي -

قصيدې لرم غدا له هر بابيه
په حکمت په نصيحتا کني مالامال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي ده
هکي واره گوهر دي دړو لال
او بيانو د چل شاعرانه حکمت په ډکه (ظهار کوي) -
بند و بست د پښتو شعر ما پيدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېر سال
نه ئي وزن نه تقطيع نه ئي عروض وو
دوه مصراع ئي د خفيف بحر دوه طال

«دي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر يو
صنف باندې يوږه پوښه حکمت لولو او داد هغوئي د علم و
حکمت کمال دے چي په شاعري کښي تجنيس من تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تنسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر کله چي د حکيم مونږ
ته د حکمت خزاني پراخي نومون ته د سياست چل بنايي - د
سرداري او حکومت کولو حکمت بنايي - د تودي درس را کوي - د
ژوند سپرولو حکمت را بنايي د ننگيالو او جنگيالو د غېرت او پت
د عظمت او عزيمت د حکمتونو پت رازونه را بنکاره کوي د خپد
بېگري د صلح او امن د صبر او شکر د گفتار او کردار درس را کوي
عرفان دا چي داسي هيتچ يو هنر نشته چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حکمت په کسرتي و هلي نه وي او مونږ
ته ئي په گوته کړي نه وي د حکيم مونږ ته د سياست او رموز
ملکت - سرداري او حکومت چلولو د پاره دکاميابي حکمت په دا
طريقه را بنايي -

۵ وړکول توري وهل دا دواړه بوميه

چي پرې کار د سرداري شي انصام
يا تکیه د يوه خداے ده يا د توري
په جرگو مرکو منه شي کار تمام
که سردار د خلقو زر لري هنر
بندوبست د عالم نه شي بي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور گڼي

هاله شي نه سرداري

او بيا د کاميابي سرداري اصول هم را ښايي :-

يا سردار سره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه نه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وړ

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلقوته د کاميابي

د کاميابي داز وړتياوي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه گڼي عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د خان غليم دے

خان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري د حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هونديا سرې ښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هيچرې بي خايه كارنه كا
هم به بي وخته د خوږې كنفارتنه كا
په حوله په لاس به هيڅوك آزارنه كا
چې بډكرد د دے هغه به يارنه كا
دغه شان د كم عقل او احمق سړي خو يوته په تفصيل سره په
ديوان كې د حكمت په تله تلي - او كه غواړې چې په بدو زرونو
دې حكومت او كرم او هغه دې خپل كرم نو د حكمت دا نسخه
بې دځان سره غوټه كړه -

د هرچا سره نرمي ملائمت كړې
كند وي چې په دا خپل كړي د چا زړه
حكيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو داسې قيمتي گوهر
دا ښايي او وايي كه چېرې چاهم دا حكمت خپل كړو نو د كامياب
ژوند تېرولو ثبتمن به شي هغه دا رنگه ده -

د هرچا سره د ښو سلوك با نداد
په بدې كې څه فائده كوم سوړونه
هغه كار چې په نرمي تر سره كېږي
څه حاجت چې رسا وشي تر جگړه
كه پخپله د خپل ځان په بدې نه شي
د مارونو په غارنه مندره لاسونه
په خپلوا نو باندې هومره خشم كړه
چې پردې درځني تېښتي په ملكونه

چي دي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگاوي ښه ميرونه
 په رشتياکه په دروغ وي سوکند مه خوړه
 منافق دس چي ډېر ډېر خوړي سوکندونه
 د حرص سترگي مړې په قناعت کړه
 چي په کورکښي دي د نيارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته وايي چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي دهرچا سره نکرې ځوابونه
 هېښه اوسه خوله پته که ناوې
 چي ضرورت شي حاله اوکړه دواړوځونه
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا د حکمت د وپسا کانونه څرکي
 بڼه ډېر بيان کړو -

ژبه

په بده ژبه ځان ځي جهان ځي
 ايمان هم ځي واوړه طالبه
 بل ځاي وايي -

ژبه په تن کښي څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ ڄيڪر ڪو ڀڻه پري خبر ٿووم
جنت هم ڙبهه ده دوزخ هم ڙبهه ده

خير بنسگره

وڪري واره ڪارونه ڇيل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪار د بل ڪا
ڻوڪ پڄي آرام ڪتي دي ڪو نام ڪتي
د ٿو بو ڌرو تو داروبه تل ڪا

سغاوت

ڪه ڪنجونه د قارون درته اتيار شي
په هر لور ڀي غور زو په سخاوت

پت

سرد پي دروي مال دي دروي پت دي نه ڀي
د سري د چار ڀي ڪل نوجو په پت دي

قناعت

د جهان په خزانو به دي خندا شي
ڪه تو اسگو په خزانو د قناعت شي

رشتيا و ڀيل

رشتيا ڪره ده پچانه مه وير ڀن ڪه
رشتيا سر ڪه ره هره بلا خلامن ڪا

گفتار و کردار

سوکے کہ یتھ دے پہ یتھ گفتار یتھ دے
گفتار کہ یتھ دے پہ یتھ کردار یتھ دے

صبر و شکر

دانائے مہ کنہہ - چچی صبر نہ لری
چچی صبر نہ لری، حکمت بہ شہ لری

خودی

(۱) کہ تہ چچی پہ منت مویے وائے مہ خله

کہ دچاپہ باغ کنہی بوئے دکیمیا وی

(۲) پہ منت سرہ حلوه مہ خوره نحو شحالہ

تر حلوی نہ لابہتد دے وچ کنہک

(۳) دمنت دارو کہ مریم پکارچی نہ دی

کہ علاج لره ہی راشی میسحاهم

ننگ و غبرت

پہ جہان د سنگیالودی دادوہ کارہ

یابہ اونخوری کسکری یابہ کامران شی

دغه شان کہ دپنتو لیک دووونو پہ منفرد (متا از کنہی)

چی دزنجیری پہ نوم ایجاد کری کہ دفریق سندرچی ٹی ویلی

نو صغر ٹی ہم د حکمت او دانش پہ رہنا کنہی ویلی دفریق

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ڊرين علم ٿي د مختلفو مسئلو په صورت
کڻي راڻوڊے نو فصل نامه ٿي د ڪتوده ڪه غواڙي ٿي د غبرت او
عزت پتڪي د ٻي په سرڪرم نو د مختلفو هنرون او ڀنو خصلتون
زده ڪري او ڪري نو بيا به هغه خلقو کڻي شمار ٿي -

۴ ٿي دستار تڙي هزار دي

د دستار سري په شمار دي

د ڊي زد ڪڙي د پاره دستار نامه د حڪمت او علم و دانش لوءِ
شاهڪار دے ڪه غواڙي ٿي د بازونو ڀسڪار - د بازونو ساتلو -
نورا کونو - بيمارو او علا ڳونو نه خبڻ شم (و نه يوا ٿي) د حڪمت
حاصل ڪرم بيگي د باز غونڊ ٿي توڙيونه زده ڪرم او هان کڻي
پيدا ڪرم -

۴ ٿي وهل نورل - نورول کانور ٿه ڏهه باز شاهين ڏي

ٿي ٿي سوري لره يوسي يا مڀن دے دے يا فاره

باز نامه ٿي د حڪمت ڊڪه خزانه ده - د حڪمت نه ڊڪ ڪتابونه
به ٿي ڪوم ڪوم يا دوم سوات نامه ٿي ياده ڪرم ڪه بياض ٿي
يا ڪرم - هدايه ٿي ياده ڪرم ڪه آئينه ٿي ياده ڪرم د اڪيم ڪه
يو طرف د انسان د سوکالي او نو شحالي ٿونن تپن و حڪمتونه په
کوته کوي نو بل طرف ته د ڊي هر ٿه حاصلو د پاره انسان
په صحت رونع جوڙ - طاقتور او خوشحاله ليدل هم غواڙي نو
دغه غم ٿي په سر هم ا نسته په هر بو ٿي کڻي ٿي صحت
گوري او حڪمت نه ڊڪه طب نامه بيگي په دغه طب نامه کڻي ڏ

بنيادم د بيمارو علاج د چرو بوټو داروگان او د نورو ناروغتيا
 نه د پيچ کېدو طور طريقتي بساڼي او دلته خان هغه طبيب معالجي
 ثابته وي کوم چي مونږ په موجهه طبعه کيښي حکيم بولو. او دا
 حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيښي د طب ساڼي
 زېب وزيښت جوړه وي او د هر شخه مخکيښي بنيادم ته د وجود
 د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم گڼي ځکه خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کيښي خو بي غواړه

که دا دواړه توکونه وي

نور هغه خو بي لاره

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د ښه صحت راز بساڼي -
 پيچي که چرې دا راز مونږ کسرو نو بيا به په اسانه د بيمارونه
 پيچ شي او وايي -

ابدال په دا مخلوق خو به ابدال وي

کم و ټول کا - کم د چا سره گمندي ونه

کم ملا سته کا - کم د خوراک کا کمه مينه

په دا شان چي په عالم کيښي د ژوندو

د دې نه پس د خوراک شېناک باره کيښي وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا چيني دي

د کوهي اوبه ضرر دي د بشر

بني سري نخودي اوبه د سري خان دي
ولي تود طعام - سري اوبه ضرر
چي تودې اوبه ټوك ټخني عرمووهلي
پرې نقصان د اشتها شي رنگ اصغر
او بل ټلټلې د حكمت خبره كوي او وايي كه قوت او
طاقت زياتول غورې نو دا ټيندونه استعمال كړه -
كه قوت زياتوي تل خوره شوه پي
چي تر داسه دارو نيشته معتبر
كه ټي موچي اور ټي ټي گينه خوږ
توپه سود ټي خبر مكره چل پور
او دغه شان د پرې د حكمت خبرې ټي په طب نامه كني
د "صحت خبرې" په عنوان سره ليكلي چي كه عمل پرې
روشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان كېدې شي په
طب نامه كني د سردرد بيماري - د نيم سردرد د سترگو بيماري
د فالج بيماري - د برقان بيماري - د كېمې بيماري د غاښونو
بیماري - د نس نخودي بيماري - د بوا سړو بيماري - د
ناسور بيماري او د ټخو او د سرو نودې پټې او نيكاره
بیماري ښودل شوي او د هغې نېټې په گوته شوي دي -
پس د هغې نه ټي د جړو بوټو داروگان چي په آسانه ملاوید شي
نو شحال بابا موبزته ښودلي او ورسره ورسره ټي د اهم راځودلي
چي د هغه طبيبانه علاج مكره چي د خوږ او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کښې ئې صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بمار ورسره راشي بيا بمار ئې

(۳) د طبيب داروهله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پو هېزي او شوک چې بيا د دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا د دغه سري باره کښې وايي -

بل صغه سرے احمق بلے بويه

چې په هر طبيب دارو کا درنخونو

هر شوکه موين او ليکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دے بلکې دا د دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندي ليکل او نوستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ئې کښلي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملفه ده او حکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي د ناپو هوکار پرې نېشته
دا درې په بيان خو شمال ختک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خو شمال خان ختک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خو شمال خان ختک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه خو شمال خان ختک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوستي -
- ۴- بازنامه خو شمال خان ختک مرتبه هېش خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خو شمال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبد الصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لے پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خو شمال تامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- نوح شحال خان خټک اودده ادبي مکتب دکتور عازي عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجلته پښتو نوح شحال خان خټک نيم مارچ اپريل مه

۱۹۸۰ پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعر په حيث

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه او کړه شي
نوکه نشر دے اوکه نظم ددې دواړو صنفونو او پرخو سرخښه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې تمنا کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي انداز کښې
ليکل ددې هر څه نغز او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر ننه پورې پښتو ژبې اسرې نه کړه بلکه تر
ننه ئې پښتوسره پښتو وکړه او کوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو

د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي

او دغه شان بل ځای کښې وايي -

هميشه به پرې نارې وې د بښلو

دا چې ساکره نن خوشحال په ويل باغ

او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستوسره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن کڻي هم دغه يو نوم د لوڻي خان بابا نوشحال خان
راڻي - هغه حڪه چي لوڻي بابا نوشحال دا ڙبه په اب و تاب کڻي
ده د نوشحال بابا کورفي کڻي ډډر لوڻي لوڻي ستر عالمان - شاعرا
اديبان ٽپڙ شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د ڊي
کورفي بنحو هم دغه ميدان کٽلي دے لکه بي بي حليمه - تاجر بي بي
وغیره د نوشحال بابا او دهغه د زمانو کتابونه دهر پښتون په
کور او کتابتون کڻي پراته دي حوزة ن نوشحال بابا د کورفي
ديودا سي فرد تعلق يک چي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
هم شاعر دے او هم ولي الله دے خولا تراوسه په ادبي دنيا
کڻي گننامه دے او دچا ورته پام شونے نه دے البته په روحاني
دنيا کڻي لوڻي مقام لري او ډډر وکسو يکوالوته ئي د ادب سره د
تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي د لوڻي خان بابا نوشحال خان نيکه رور جميل خان
دے چي په ادب کڻي جمال خان دے او په روحاني دنيا کڻي د
خواجہ جمال الدين او فقير بابا باندي ياد شوع او زيات شهدي
په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ئي په ڊي ټولو نومونو
غلبه موندلې ده هغه حڪه چي دوي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
نوابر ته لته ورکړه او د تصوف او سلوک منزلونه ئي
ډډر وريافتونو او جذب و حال د کيفيتونو ټپڙ پدو ونه پس
موندلي وو او حڪه خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
فائز شوع وو او د اتیک د حضرت جي بابا ر شيخ پيچي (موندلې)

د لويې پاڼې مريدان ېې په سلسله پڅټيه کښې پېدا کړي دي دغه
لور مقام د ډې څپل سکه رور نحو شمال بابا ېې د فراق او غم
په حالت کښې هم د فراقناهي په شعرونو کښې داسې ستاڼي -

ډې ېې دور په کښې طاعت کا

هغه غم د ډې خداي جنت کا

خداي د ډې غم ورځې يوسي

خو بش خورم د ډې په کښې اوسي

ډې د رور ېې پرې مقام د ډې

په اغه غم د ما سلام د ډې

دغه وجه ده ډې دنو شمال بابا د اولاد سلسلې ته خان خېل
وېلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلې ته فقير خېل ميان کان وېلې
شي دا قم هم د دوي نمسې د ډې جميل ميان د علم ظاهري او د علم
خفي علمونه لول اوليکل - لوستل - وېل به ېې په ډې پرېشکلي انداز
کښې کول د ډې متعلق په مناقب فقير جميل بېگ د شمس الدين کاکاخېل
چاپ له اړخه انجمن اتحاد فقير خېل په سرينه د ميان فردوس شاه
فقير خېل د پڅټي اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسې يکي

په مسجد کښې وو دښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

دو کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي مهديان كښې ئې
 د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او د پرځه ئې په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كښې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كښې ئې د پرغت غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو كښې مي
 پېښور يونيورسټي كښې د قلبي نسخو په شكل كښې خوندي دي
 چې نومونه ئې په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء و (۲) نور محمدية

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځوسو صفحو دروند كتاب دے
 اوس اوس ئې پښتو كښې پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كښې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ئې نور محمدية نومي كتاب چې تقريباً د څلور نيمو سوو صفحو غټ
 كتاب دے او په كښې د پر عالمانه بحث په ۲۷ رښپښ ویشتون) بابونو
 كښې شوع دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
 شي بل درېم كتاب ئې د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كښې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كښې ليكلې چې اوس اوس ئې
 د اسدالله شعور په سرېزه سره د افغانستان د علومو كښې په
 فارسي كښې چاپ كړے په دې كتاب كښې د خپل مرشد حالات ليكلي -
 د احم يوغت كتاب دے - ددې نه علاوه ئې نور د پر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كښې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ئې د راقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه دارنگه دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبده السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدے شي چې دا کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البرکات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف لخوا کېدې په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعرۍ متعلق رومېنې څېړنه
 د افغانستان ستر محققينو - عالمانو اديبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالعزیز جیبی - دکتور عارف
 عثمان - عبدالله بختانی خدمتگار زلمي هېواد مل غونډې ستر
 څېړندوال شامل دي نو اوس چې د هغوی د څېړنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې اویکم وې چې بیا زما مقصد به واضح نه شي -
 په کتاب پښتانه شعراء* درېم ټوک د پښتو ټولني د
 تاریخ او اديبانو له څانگې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې یکی -

جمال خان د نوح خټک مشر رور وو او لوی وې او
 مو فی تېرشوے دے د پښتو شاعر هم وو دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېمي چاپ د دکتور عارف عثمان په لیک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کې یکی -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر رور دے او په پښتو
 کلاسیکو ادبیاتو کې د ادیب - عالم او مکتوف په حيث

یادېږي او د علاقه لرونکو د ا حقا م ورگن خپد ل د د
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
د د چاپ شوه د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور و و -

دغه شان ستر محقق عبدالله خدا متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنجم ټوک له اړخه د علومو اکېډمی افغانستان کال ۱۳۰۷ ه
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ د مستی او جذبې په وخت کبې منظومې
توتې و سېلي دي -

د دې و پناه نه پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعوی
یکې دي چې هغه به د دې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وایئ -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنې کوي دي -
د دې درې هسټر باره کبې گوان سر محقق زلمی هېوادمل په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمی افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -
جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خلک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفی مشرب و فقیر قائم ایل و صائم النهار بود در
هلقه مریدان شیخ رحگار شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر مرود -

ددې وپښانه پس ئې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
 ليکل چې د کلام په نمونه کښې به راشي په پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
 کښې د زرو شاعرانو د کلامونو يو قلمي نسخه پرته ده چې په
 هغې کښې د دوي يو څو غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
 سيمې د اکوړي گران محقيق پروفېسر محمد افضل رقا په خپل تاليف
 پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال
 ۱۹۸۴ په صفحه ۲۵-۲۶-۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ کړي دي
 د جمال خان بابا په کلام کښې د متقدمينو شاعرانو د
 کلام گڼې خوږه شته فکرې ژور او الفاظي ځوابه دي.

د کلام نمونه :-

ددوي که غزل دے او که ټوټې هر لفظ ئې د موقع مناسبت
 سره په ډېر ښکلي انداز کښې په اسانه اوروانه پښتو کښې ليکلي
 ټوټې ئې د بيبي بيبي واقعي سره وئيلي دي که هغه واقعات
 په تفصيل سره ليکم نو بيا به دا ليکل ډېر طوالت اولري په دې وجه
 صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليکم چې معلومه شي چې هغوي
 هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښکلو ښکلورنگارنگ گلونو سره تازه
 رو معطر ساتلې دے او د خپلې کورنۍ روايات ئې ژوندي ساتلي
 او دغه شان زامنو ئې هم لکه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
 بابا وغېره په دغه ميدان کښې دخپل تره زامنو اشرف خان،
 عبدالقادر خان، صدر خان سکندر خان سره ملگرتيا کړي ده.

اول به هغه غزلي چي په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضاله اړخه د پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي کښې داغلي د لټه
نقل کړم چي هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل خانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مورپلار زامن نمسي د کورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستارې
بناسته بڼه چوڼ زلمي شوتورې غاږې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودارې
جماعت څخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
و هجرې و ته ته يون کړې د خرابې
درسته ورځ لکه سېک ناستې په هجرې
بل خندا په قهقهه کړې لکه خرناږې
يو ذره دلالاته ويره نه شي
نه پوهېږم چي راچپوتې که کمارې
چي نيکي درنځه نشته بدتمو مړ کړې
دا شه مړ توکه په خپله بزيړه لارې

د سپر لي نو يونه يو درنځه نيسته
وچ لاسده سره سپن څي سپده اهاږي
سم له لاسه کارهر کور ډپر مشکل دے
جمال خانه وقت دې دادے که خان ټارې

دويم غزل

خواب زړه څي څي بيمار وو هغه نه دے
څي مدام په انتظار وو هغه نه دے
څي څي سترگي ديار لود وسته نيولې
تس ديدن ټي په بار بار وو هغه نه دے
څي به ستا په غم کښي شب وروزليا وم
بل په زړه کښي څي انگار وو هغه نه دے
څي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
پروت گودن ته څي زناړ وو هغه نه دے
څي څي سرو مال تالاستا په وملت وو
څي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
نام و شنگ څي ستا په تور ووله ماتلي
چرې ماتته څي ازار وو هغه نه دے
ستاله غمه څي يو دم په قنډر نه ووم
څي په سترگو کښي څي خار وو هغه نه دے

پڄي مي ستاد حسن خيال چرڙي ليد لے
تازہ گل پڄي په شمار ووهه نه
جمال ستاله مخه نوروتہ سلام کہ
پڄي غلام او خدمت کار ووهه نه دے

ديلم غزل

وښته سپن سترگي تاريخي چينگي دار ږي
ته لاگرځي خپل پردي په ختس نفا ږي
خدا ښه طاعت دپاره ورځله تاسنه غواړي
ته دکالونخرشي نن له خدايا غواړي
شوې په کوم عمل غره پڄي نوشمالگرځي
سختي خوهم : د موبښي په زور کسپا ږي
ستا په سرباندي بي ترس جلات ولاړ دے
کوم زمان به دي سر پرېکړه په ولاړي

ددې غزلو باره کښې دځني محترمو ليکوالو دخيال دے پڄي دا غزل ږي
دجميل بېگ نه دي او هغه وايي پڄي دجميل بېگ نوم جمال خان نه وو
دا چرتہ دسيکامود وخت د شاعر کلام دے . داسي ده پڄي د فقير بابا
نوم جميل خان وونو هغه تر اوسه پورې په جميل خان نه يادېږي

بيڪه په خپل خاندان کښې په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
مخکښې ليکلي چې په ادبي دنيا کښې ې جمال يا جمال خان نوم لیکلو
او يادېدلو او په روحاني دنيا کښې فقير بابا او نوحه جمال الدين په
نومونو ياد شوي دے او دغه شان ې په خپلو غزلو کښې جمال خان
د تخلص په توگه استعمال کړے دے چومسکه ددوي ديوان لا
تراوسه په لاس نه دے راغلی نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
کله چې دغه قلمي نسخه د زړو شاعرانو په اکهډمي کښې موجوده
او په هغې کښې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي واره کېږي د
غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
چې دا هم ددغه زماني شاعر دے او تراوسه په دې نوم بل
شاعر نه دے تعارف شوي ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
نه دے پېدا شوي چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دے دا
خبره هم په اټکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دے
حالانکه د سيکانو دور خو وس وس تېر شوي او د جمال خان
بابا دور ې پر مخکښې دور دے بله خبره دا ده چې دا کلام صوفيانه
کلام دے او موذن دا په ۱۹۱۵ وېشې شو چې هغوي به خانغا
صوفيانه کلام ليکلي او وېشې وي هر کله چې ددغه زردو شاعر
سر د نوم راغلی نو دا واضحه ده چې دا هم جمال خان د نوي شاعر
بابا زور دے بل څوک نه شي کېدے -

وس را ځو هغه منظومو تو ټو طرف ته چې دوي په بيټو
بيټو موقعو ويلي هر کله چې د دوي مرشد حضرت شيخ رحيم کاراکامان

وفات شو نو فقير جميل بيگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د دېره غمه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم نوشبوي شو

اميل چندنه په تاپر پوتل کړدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شېخ رحکار د سيد
سباح الميرن کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (لنډيو)
د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بهاکو خان د يوسفز و سردار اولوې
ولي الله انون څالاک بابا د نيل بسکو تخمه د دو ما کافروسره
جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا د دوي په خدمت
کښې د امداد او تعاون حاصلولو دپاره حاضر شول نو فقير بابا
د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې
اووټل -

✓ په دې خوړ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلي او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلي وادي خلي

که خواري نه وي دى د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په
تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بيگ کښې شمس الدين
کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوړ کښې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره يوې خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډې اخوند احمد مېب
پچې دېر لويې عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوتهلو پچې زمونږ پلار خان ملنگ او فقير کپه دے سماع ځي
شروع کړه هر وخت د جذب و مستي په حالت کې وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پچې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پچې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د رازه خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاکي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خار کپور که نه وي نه وي
د فقير به ځه وي ځه وي

وايي پچې هر کله د فقير حميد بېگ د اشرف خان د زوي اود نوح خان
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زبه بډا وے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
اود حمزه خان بايزي پچې دېر لوي سردار وو د تهاغه سوات

اوسېدونکې وو دتوشحال بابا اجنيسے وو زامنوته ېې خپله
 مېرانه بېکاره کړه نو وایې چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
 درکړو او ورته ېې اووے چې دې وخت کېنې مهران نه لرونکې
 درکړې په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دهغوي د
 امداد نه انکار وکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستمې او
 جوش نه داسې اووېشل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
 مهران که نه وي نه دې وي
 جلال دې وي جمال دې وي
 قتلان که نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تھانې سوات د خانانو کورنۍ د
 فقير بابا په دُعا رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
 شوه ترقي ېې وکړه

دایې چې يو ورځ د مغوپه وخت کېنې د اتيک صوبېدار چېر
 فلم کړه وو ټوله علاقه ېې لوتلې وه د هزارې نه خلق د
 تافلې په شکل کېنې راستل چې ده بنديوان کول او ټول مال
 ېې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژبا انګولا را غل
 چې د صوبېدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
 وخت جمال خان بابا په بېړۍ رکتې کېنې سورېدو نو دا
 اشعار ېې اووېشل -

ح

ثوڪ به درويي خدا۽ د پاره ✓

فقير درويي خدا۽ د پاسا

پاک رسول ورسره مل دے

بدرگه له چهار ياره

او هر گله چي بهر ي ته سور شو نو داسي وايي -

بهر يه خه د خدا۽ په حکم ✓

خه به ظالم خه به دده بندي کوونه

فقير شو مل د مظلومانتي

خدا۽ ښي وي مل چي بنديوا آزادو

او هغوي چي دغه ظالم صوبيدار ته مخامخ شول نو په صوبيدار

رپيدل او گېدل او قي بوتي ښي شروع کړي قبول مال حال او خلق

ښي ترې را خلاص کول دده سره به اکثر په گني تعداد کښي مریدان

گرځېدل دے به ترې مخکښي وو مریدان به ورپسي وو او دا

اشعار به ښي وېل -

دور دور د فقير دے ✓

د غافل په صورت وير دے

د غافل په صورت وير دے

دور دور د فقير دے

وايي چي يو وخت داسي راغلو چي بارانونه بند شول فصلونه

او چيدل تخم سالي شوه خلق تنگ شول او فقير يابا ته په ژړا کوو

را غلدي چي خدا۽ پاک ته سوال او کړه چي باران شي هغوي هغه

وخت د جلال په حالت کښې چغه کړه -

✓
 تحط سايي ډېره په زور ده
 پرېوتلې کور په کور ده
 باران دے ورو سينه
 شوکړه که نه وي نه وي
 تنگاو باندې باران دے
 فقير ن ورځ مهربان دے
 و ارمان بېلې ارمان دے
 ورېدلے ن باران دے

دا الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوپه
 دغه ورځ لويې الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
 او فصلونه بنېدله شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
 جيل بېگ نچلو زامنو اخون احمد صېب ته شريعت دپاره بوستو
 نو هغه وخت کښې دا اشعار هم وييلې وو -

✓
 مویه چڼې دې راکړے شه
 چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچڼې
 د نيمې شپې راتلک دې روک شه
 چې چرچڼې برچه دې خوب نه راکوړنه

هرکله چې د لويې خداے پاک په عشق کښې به تر لړې لارو فنا
 في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې راغلو نو چغه به

به ٻي ڪوھ دا شعر به ٿي وٺلو -

هغه موزيان به دنيا غواري ✓

دي عاشقانو ستايه لار کڻي او بازنه

سرو مال ٽول عاشقان دا وڪا

دا موزي تش لائي کوي ٻي مڻي

۱۰ ۵۵ ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻه
 ٻي دلته وا منجه شوه ٻي دنو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
 وو بسله د هغوي دور ٻي د معرفت لار ٿي خپله کوي او هروخت
 به په جذب و مستي کڻي وو خونچيل خانداڻي روايات ٿي ٻي ٻي
 هم مرگون ته نه دي ورکري او ٿوندي ٿي سائلي او ٻي
 منظومو ٿو ٿيون نه دا هم معنومه شوه ٻي دوي د جمال تخلص سره
 د فقير تخلص ٿي هم ٺهيل ڪري دے او ٻه منظومو ٿو ٿو کڻي ٿي اشڪا
 ڪري دے لوي الله ٻي او کوي ٻي ددء د ٿوند ٽول حالات او ديوان
 او نور گابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوء معلومات را بنڪاره شي
 د دوي د پيدا ٿيڻ کان نه دے معلوم البته د وفات کان ٿي معلوم دے
 دا بجد و په حساب ٿي دارنگه دے

پون رفت از جهان اين گوا مت خديو

په جُزق "موز عالم" "نمريو"

ددي نه ۱۱۱۴ هـ جو پڙي ڄڻي محققين ٿي به قياس ٺڃه ٺڙ پڙ پڙانه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڻتو ٺڃوا په گوٽا گوٽا کڻي پروت دے په

تنگار و کني چي دجهانگيري او اکوري نه سهيل په لور د غرونو په
منځ کني کلي دس هلته ئې مزار دس د پښتونخواه دلري لري نه ده
عقيدتمند را ئي او فېن ترې اخلي د سفرې په مياشت کني پرې عرض
او مهله کيږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولني د ادبياتو
او تاريخ د ټاکنگي له اړخه ۱۳۴۲ ه ش -
- ۲- کاکاخېل شمس الدين ميان مناقب فقير خېل بېگ د ميان فروروس شاه
فقير خېل په سرېزه د انجمن اتحاد فقير خېل جمال آباد اکوره خټک
له اړخه ۱۹۰۹ء
- ۳- خد متگار بختاے عبد الله پښتانه شعراء پنجم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ ه ش -
- ۴- رضا محمد افضل پرو فېس پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي کال ۱۹۸۴ء
- ۵- خټک نوح شحال خان فرا قنامه د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ ه ش
- ۶- عارف عثمان دکتور نوح شحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ ه
- ۷- کاکاخېل سياح الدين تذکره شيخ رحيمکار ادره اشاعت العلوم
جامع مسجد لاهور

- ۸- مجله پښتو پښتو اکېډمي پېښور پوښتورستي ستمبر ۱۹۷۱
- ۹- هېواد مل ز لمخ فرهنگ زبان و ادبيات پښتو د افغانستان
د علومو اکېډمي ۱۹۷۷
- ۱۰- ماهنامه (لمخ) دارالعلوم حقانيه کوربه خټک اکتوبر
۱۹۸۰ و ۱ اکتوبر ۱۹۸۱

په تحقیق کبني د ماخذ ا هیت

تحقیق د عربي ژبې لفظ دے په پښتو ژبه کبني د خبېڼې -
لټون - چاڼول د مخه ټيډ بنيادي حقيقت معلومول - ديو ټيډين
پوره کره کتنه معنی لري په انگرېزي ژبه کبني ورته ريسرچ
(RESEARCH) وېلے شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کبني د تحقیق مقصد د دے چې په علم و ادب کبني
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راويستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقیق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
رواياتو په رڼا کبني د يو حقيقت تلاش دے - او په اصطلاحي
توگه د تحقیق مطلب دا شو چې يا نو دې نوي حقائق وړاندې
کړے شي او يادې د معلوم شوي حقائقو نور ريات ته تشریح
او تفسير او شي او وسعت دې په کبني پېدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کبني اضافه او کړي - تحقیق په هر ميدان کبني
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاريخي
څانگه وي او که جغرافيايي څانگه تحقیق په هر څانگه هر
ارخ هر موضوع او که په هر ميدان کبني وي دا د برکسران

او کي پڇڻ ڪارڊي د تحقيق ميدان ۾ ڀارت ميدان دے په ڊي
 ميدان کښي د تحقيق اسونه سترې شي تحقيق په کښي بي ساه
 شي وارخطا هم شي خو سره د ڊي به حوصله نه بائلي خپل
 مراد ته به هان رسوي د ڊي شال د سمندر هم دے چي په سمندر
 کښي د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشڪله او گرانه وهله شي چي کله کله په کښي د
 ډوډو په هم وي خودغه ملغرو پسي به هان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به ددغه تل نه راويستل وي نو هله به
 لامبورن خپل مقصد کښي لاميا بي موي د ريو ډرډونو ناک او د چسپ علم دے
 تر اوسه چي چاهم تحقيق کړے نو خپل تحقيق ته چي ختمې نه دے وپئے او نه تحقيق
 ختمې کېدے شي د تحقيق دپاسه تحقيق کښي بي. د تحقيق دپاره د خارجي او داخلي
 شهادتونه ضرورت وي که چري مونږ په يوشاعر تحقيق کوو نو د هغه د زماني تياکل
 د هغه د ليک او د هغه د شاعري په اند ازياندي ژور نظر اچول او بيا د تحقيق په
 قالب کښي اچول پکار دي دغه شان د هغه شخصيت د هغه وخت ډډونو حاله زېږېدنه
 استوگنه و غږ د هغه د خپل کلام په رڼا کښي او د هغه زماني د نورو پوهانو د ليکونو
 او کلامونو په رڼا کښي به چي راږي قائمول وي د هغې نه پس چي هرکله دغه مواد
 پيدا نه شي نو بيا به د چاپېن چل نه حالات معلومات حاصلول وي که په هغه
 نور چاپ په روستو زمانه کښي خه ليکل سري وي د هغې
 په رڼا کښي به راږي قائمول وي. په تحقيق ډېر لوست
 بحث کېدے شي او ددغه بحث په رڼا کښي پرې کتابونه ليکلي

هم شي نودلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د سے
 د تحقيق دپاره به د روميني هغه ماخذ ذرائع - مصادر تلاش کول
 يي او جمع کول يي چي دکوم په بنياد چي به تحقيق نږده
 راځي پېش کوي او ياد کوم په بنياد - به تحقيق دخپل تحقيق
 ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقيق دپاره چي کوم
 ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې چ پوريات په
 دې مهديان کښي اهميت او ضرورت دے ولي چي بغير ددې نه
 تحقيق نه شي کېدے ددې مثال ديو عمارت بنياد وي ترڅو چي
 د عمارت بنياد دپاره کاڼے خټه - او نور لوازمات نه وي تيار
 نو عمارت نه شي جوړېدے دغه شان د تحقيق دپاره ماخذونه
 او ذرائع دکاڼي او خټې کار ورکوي -

دا ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي يوتنه بنيادي
 يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وپېلے شي او دويمه ته
 ثانوي ماخذ يا ذرائع وپېلے شي - چي په انگريزي کښي ورته
 دارنگه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به بړ تشریح یا تفصیل یا نول پکار وي چي لوستونکي ته
 اسانه شي -

محقق چي هرکله په يو
 موضوع تحقيق کوي | ۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :-

نود هئي موضوع سره تعلق لرونڪي ڀڃوٽ ماخذ وٺڻ بنياد ڏي
 ماخذ کڻڻ شي اوڀر ڏي ڪنڀي هفتہ دستاویزات شامل ڏي ڇي ڀه
 هئي ڪنڀي د هفتہ واقعاتو ریکارڊ موجود وي ڇي تحقيق کونڪي
 يا بيڪونڪي ڀه ڇپلہ ڀيڊي اورڀڊي وي يعني ڀه بنيادي ذرائعو
 ڪنڀي د موقوع شهادت زيات اھميت لري ڇي ڀه هئي سرہ د
 تاريخ ڀه معقوليت ڪنڀي اضا فہ او شي اور قمر شڪ شہ ختمہ
 شي د ڇي۔ يونڊو ڀيٽس ڀه وڀا سرہ مور ڀيٽو بنيادي
 ماخذ يا مصادر ڀه دوو قسمون ڪنڀي تقسيم ڪري۔

ڀه ڏي ڪنڀي ذاتي
۱۔ بنيادي مخطوطات:۔ لاغذ وٺڻ۔ دستاويزي

ريڪارڊونہ مرڪي او نور متفرقه ڀيڙونہ شامل ڏي۔

ڀه ڏي ڪنڀي
۲۔ د مرڪزي حڪومت مطبوعات:۔ د صوبائي

حڪومت مطبوعات خود نوشت سوانح عمري ياداشتونہ تقريرونہ
 د خطونو مجموعي اونور معاصر مضمونونہ شامل ڏي۔

د بنيادي ماخذ مثال گران او محترم تحقيق۔ نقاد۔ شاعر۔
 د راسه سنگار پوهان همايون ھاسب ڀه ڇپل تاليف د تحقيق فن
 ڪنڀي ڀه صفحہ ۵۶ ڏي رنگ ڪنڀي ورکوي۔

ڊاڪٽر جميل جالب ڀي ڇپل تعريف تاريخ ادب اروچند
 اول ڪنڀي د قطب شاهي دور د شاعرانو د قلعي نسخو
 او مطبوعه تصانيفو ذڪر ڪري د ڏي ڪنڀي ڇنڀي

تصانیف دهغه دنظره تهر شوي دي او د ځينو زکړي د قطب شاهي دور
 د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خواجه کریم دے - دي سلسله کېنې د اکتبر
 جمیل جالبې د قطب شاهي دور د معراج نامو ، وفات نامو او هلند نامو
 هم ذکر کوي لکه دخپل کتاب تاریخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۴۹۲ - ۴۹۳
 بکې - د سید بلاق په ۱۷۵۴/۱۷۵۷ کېنې د معراج نامې په نامه
 کتاب اویکلو .

د دې معراج نامې نسخه د اکتبر په خپلو سترگولیدلې ده چې حواله ده؟
 ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان ننه
 علاوه ته نورې قلعي نسخې زما تر نظره تهرې شوې دي
 چې د تعینف سن په کېنې ۱۷۵۶ وکرې شوی دے -

په دې عبارت کېنې د سید بلاق د معراج نامې ذکر د بنیادي ماخذ
 حیثیت لري دا خو د بنیادي ماخذ یو مثال چې دلته پیش کړے شو -
 ۲ - ثانوي ماخذونه :-

که چېرې یو بیکونکي یا محقق په ځپله مقاله کېنې د خواپې په توگه
 د بل دویم بیکونکي په حواله اقتباس درج کړي نو داسې حواله یا اقتباس
 ثانوي ماخذ په حیثیت کنیل شي په دې کېنې نصابي کتابونه
 چیت یانې قیسي سرکاری اطلاعات - ذاتي بیانونه - تصویري مجموعې
 وغیره د ثانوي ماخذ حیثیت لري د دې ماخذ مثال به په دې ډول
 ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هیوادمل دخپل
 تالیف په هند کېنې د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پراوونه

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
شوې ده داميرکوونکي نظم د شخ متي مناجات رښت نیکه دعا
او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلي
شي ددې وجه دا هم کېدې شي چې په نظم کښې کوم خوب والي
او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولي شي
او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلي شي نظم ډېر د
انسان جذبات او احساسات دا ولږځوي او د نظم ويونکي خيال
خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدې شي خو نثر د انسان
ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې څومره زياته
ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدې شي نثريو ډېر وسيع
او فراعنه ميدان دې په دې کښې دا ادب هر يو صنف ځانېدې

شي اوداد نثر کمال دے چي مونڊ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه د معاشري اصلاح په ښه طريقه کولے شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوندے او ښېدازه ساتلے شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کښي د نثر ډېر لږے مقام دے ددې په ذريعه مونږ د خپلو اصلاح کارناچي او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولے شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بدي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالعليم اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور، ۱۳۴۰ هـ په ص ۳۸۰ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کښي ښندلو - پاشلو او خورولو ته وايي او په اصطلاح کښي هغه کلام دے چي د وزن د قېد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتيني مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ء ص ۱۹۵ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کښي د عريف ښکې دے او معناي نوستل خورول او ښندل ده اصطلاحي معناي ده د نظم ضد نو اديبانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کولے کلام چي په څه وزن يا بحر کښي تړلے نه وي نثر دې يا داسې اودايي چي دوښلو - ليکلو

او د لوستو عامه هیڅه نیغه ساده او بې تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي او سپه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادۍ سره بیانول شي نثر دے

دا څو و و د پښتو ادب د محققینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه او سگوروچې د خارج پوهان رستشرقین د نثر
معلق څه وايي د پښتو نثر ته که کتنې نوې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبی د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې یېکې -
۱- ملتون وايي چې نثر هر څومره ساده وودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج یېکې ؛ فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وايي ؛ د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بې وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
او د وزن یا بحر د قېد نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه :-

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موټرچي ديوبل د پوهولو د پاره کومې خبرې اترې کوو

يو قسم دا وي

۲- دوټم قسم ته خطابه يا وېنا وټلې شي په دې کټي تقريده -

بيا نونه - وېنا گانې چې عالمان او پوهان يې په جرگو - نوټو

مخفونو او ټولنو کټي کوي دا هم د نثر په قسمونو کټي

شمارلې شي په يکلو کټي کم او په وټلو کټي زيات وي -

۳- تحريري نثر هم د نثر يو اهم قسم دے لکه چې د نوم منه

ظاهراً ده چې دا نثر د يک لاندې راځي او په کتابونو رسالو -

اخبارونو د نورو علمونو د مطلبونو د پاره په تحريري يا ليکو

کټي چې کوم وېنا راځي دا تحريري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاريخي - مذهبي -

اخلاقي - سياسي - تحقيقي - اجتماعي ادبي وغېره دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

يو ته ساده سليس نثر وايي دوټم شاعرانه او د انشاء

پر دازي نثر دے درټم قسم نثر ته ادب لطيف او مشور

ادب هم وټلې شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چې هغه درنگه دي

۱- قافيه دار او مټجج او مرصع نثر -

۲- ساده نثر چي قافيه نه لري په دې وخت چي كوم نثر پيه
اخبارونو - رسالو کتابونو کي چاپ کيږي د اړه دې نثر
کي يکله شي -

پښتو ژبه کي دنثر ابتدا :-

پښتو ادب کي په نظم کي د پر کتابونه يکلي شوي او
نظم دنثر نه مخکي وجود کي راغلي - په پښتو ژبه نظم د
اميرکور (۱۱۳۹) خوا و شا شروع کيږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قياساتو مبني دي پورې معلومه
نه ده چي ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندل کتاب پته
خزانة چي د محمد هوتک تاليف دے او په ادبي حلقو کي
متنازعه حيثيت لري دهغې په وايي چي د پښتو دنثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ - ۲۹۷) خوا و شا
نه شوې ده او ده د عربو د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کي په نثري توگه يو کتاب د
”سالو و بزمه“ په نوم او يکلو معنائې ده ”رېگستاني نسيم“ د
کتاب ورک دے او محمد هوتک په پته خزانة کي د لرغوني
پښتانه چي د شيخ کته تاليف دے نه روايت راخستے دے
نودا مونږ په يقين سره نه شو و پلے چي دا به دنثر
رو مبني کتاب وي و پي چي چا يه له نه دے او وجود ي

نيشته به قياس او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يو بل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکو چي
 په ۶۱۲ هـ خوا و شا کني تېر شوه دے - د قندهار سره نږدې په
 ارغشا کني او سېدو خني عالمان وايي چي دا کتاب د پښتو نثر يو مينه کار
 دے وايي چي څو پاڼي ې ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پاڼو کني د شيخ بستيني - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريدالدين عطار د
 فارسي د تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چي په کني د صفه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه نو خني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتو نثر يو مينه کار نه مني صفه خلک چي دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پاڼي موندلے شوې زما په خيال که
 دا څو پاڼي هم په پښتو نثر کني شته نو دا د نثر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چي عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چي
 دا د نثر او لنه کتاب دے هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبدالله ارمېر باريدي کتاب "خير البيان" دے چي د موندلو
 اعزاز ې د پښتو اکېډمي په پېښور يونيورسټي د اټريپکتو ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چي د جرمني د کتابتون نه ې ماڼکرو
 فلم په شکل راوړو او چاپ ې کړو ددې نه معلومه شوه چي د
 پښتو نثر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء دغه موندلو شوو
 پاڼو نه شوه او د نثر يو مينه کار خير البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کني د باريدي روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نثر کې
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسمې صدي پورې دور دو
 ددې نه پس په دې دور کې نورو عالمانو هم لکه کريم داد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملا مست زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتو نثر کې کتابونه وليکل نه يواځې بايزيد روښان
 د پښتو نثر رو مښت کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کې ټول کتابونه په مجمع او مرصع نثر
 کې ليکلي شوي په دې دور کې د خوشحال بابا دور راځي چې په دغه
 دور کې نثر ساده سلیس او په خوب انداز کې شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نثر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک بکله سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک چې د خوشحال بابا نهمې وو تاريخ موصع - علم خانه دانش
 ساده نثر ابتداء ې اخوند ناکي نموني دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملاتړې ده او پښتو ژبه ې په هر مهال کې
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دور نه پس چې کوم
 دور راځي په دغه دور کې نثر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کې محاورې - متلونه پياوړتيا او نونډ ناکي لندې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کې ددې دور د نثر د
 مهال نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالووف قانع - زمر يالې - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کې
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زرخيلي

مولوي احمد دتنگي اودا سې نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
 پورې د پښتو نثر ته ښکلا او ځلا وړکوي خو بيا هم په روايتي توگه
 نظم د نثر نه په پښتو ادب کې مخکې او زيات دغه او نثر کم پوهانو
 ته پکاږي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
 وي که ډرامه - که ناول وي او که ټکل تحقيق وي او که تاريخ په هر
 صنف او رنځ کې په نثر کې زيات ښکلا او کړه شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰ هـ
- ۲- رېښتین صدیق الله د پښتو نثر هندهاره یونیورسټي پکابل کېښي
 پېښور -
- ۳- د افغان یا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاریخ عظیم پېښور هاؤس پېښور
 ۱۹۶۸ هـ
- ۵- رفیع حبیب الله د پښتو نثر وخت او کور د افغانستان اکاډمي د
 تاریخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مریم یاقی د پښتو نثر تاریخي او تنقیدي جائیزه - تاج
 کتب خانہ پېښور، ۱۹۸۶ هـ
- ۷- جیبی عبدالحی پښتو نثر ته کره کتنې پښتو ټولنه افغانستان
 علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**